

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

Boldog új évet kívánunk
valamennyi postás
dolgozónak, szakszervezeti
aktivistának.

Az eredményekről, feladatokról a II. és III. ötéves terv tükrében

Szakszervezetünk központi vezetősége december 13-án tartotta az évi utolsó tanácskozását, amelynek napirendjén szerepelt:

1. A Posta III. ötéves terve, az 1966. évi terv végrehajtásának értékelése és az 1967. évi feladatok, illetve annak végrehajtásával kapcsolatos szakszervezeti teendők.

2. Jelentés a magyar szakszervezetek XX. kongresszusa

határozatainak végrehajtásáról.

3. Irányelvek a Postások Szakszervezete 1967. évi feladataihoz. Javaslat az Elnökség 1967. I. félévi munkatervére; ezt követően a bejelentésekre került sor.

Az ülésen megjelent Horn Dezső, a közlekedési és postaügyi miniszter első helyettese, és Nemes Sándor postavezérigazgató-helyettes.

98 millió forint a munkakörülmények javítására

Az első napirendi pont előadójá, Horn Dezső bevezetőjében elemezte a II. ötéves terv postai vonatkozású eredményeit. Megállapította, hogy a tervfeladatokat a Posta teljesítette, sőt egyes területeken az előirányoztnál még kedvezőbb eredményt is elért.

A tervszerűség volt a jellemző a KPM-re, ezen belül a Postára. Ez a helyzet a létszám- és költséggazdálkodással is. Mindehhez a szakszervezeti szervek is jelentős mértékben hozzájárultak.

Az adott tervperiódus alatt jelentősen fejlődtek a hírközlési eszközök. Megemlítette, hogy új távbeszélőközpontok létesültek a fővárosban és vidéken egyaránt. Az előírt 50 ezer állomáskapacitás-bővítési tervet 10 ezer távbeszélő-állomáskapacitással túlteljesítették, az alközponti kapacitás pedig 50 ezerrel növekedett. Ez alatt az időszak alatt jött létre a vezeték nélküli hírközlésen belül a tele-

víziószolgálat bázisa, mint új szolgáltatás. Az ország területének mintegy 70 százalékán megfelelő minőségű a televíziós vétel. A televízió-előfizetők száma az előirányzott 500 ezerrel szemben ma meghaladja a 800 ezret.

Megemlítette, hogy viszonylag kisebb ütemű volt a fejlődés a klasszikus értelemben vett forgalmi szolgálatnál. Ennek ellenére jelentős objektumok valósultak meg. Pestimén, Várpalotán, Balatonföldváron, Debrecenben, Nyíregyházán új pályaudvari postahivatal épült. Ezenkívül csaknem 100 közép-, illetve kispostahivatal épült. A legtöbb a Szegedi Postaigazgató-ság területén, szám szerint 50. Ez a fejlődés viszont nem tapasztalható a többi igazgatóság területén, s ez nem helyes.

A postás dolgozók munkakörülményeinek javítására 98 millió forintot használtak fel, s több mint 70 lakást építettek a postás dolgozók részére.

1330-an korszerű munkásszállásokon

A miniszter első helyettese ezek után a Posta III. ötéves tervadatairól beszélt.

A III. ötéves terv kidolgozásának alapját a II. ötéves tervteljesítésben elért eredmények, valamint a III. ötéves tervidőszakban a hírközléssel szemben támasztott igények képezték. Öt év alatt e területen 25 százalékos növekedést kell elérni. Ezt az igért nagyrészt a jelenlegi létszámmal kell a Postának kielégítenie. Ebből következik — hangsúlyozta —, hogy a tervidőszakban a munka- és üzemszervezés, valamint a műszaki fejlesztés jelentősége a Posta minden területén nagymértékben nő. A hírközlési szolgáltatásokból, valamint a Posta ipari és építőipari tevékenységéből származó teljesítményi értéke — a III. ötéves tervelőirányzat szerint — 26,4 százalékkal haladja meg a II. ötéves terv utolsó évenek szintjét. Ezen belül az üzemviteli teljesítményi érték 26,2, az építőipari teljesítményi érték pedig 37,1 százalékkal lett magasabb, mint 1965-ben. A postai építőipar viszonylag nagyarányú fejlesztése megkívánja, hogy az előirányzott jelentős volumenű fejlesztési feladatok legnagyobb részét a Posta oldja meg. A jövőben csak az értékhatar feletti beruházá-

sokra történik vállalati kijelölés. A feladatok végrehajtásához szükséges anyagokat biztosítani kell.

A Posta vezetőire vár a feladat, hogy az emelkedés ütemét egyszerű, helyes munka- és üzemszervezéssel, megfelelő munkafeltételekkel biztosítsák.

A továbbiakban arról kapott tájékoztatást a központi vezetőség, hogy az új gazdaságirányítási rendszerre való áttérés önállóbb, megfontoltabb gazdálkodási lehetőségeket biztosít a Posta egészének és a postaszervezeteknek. Horn Dezső hangsúlyozta: a hírközlési fejlesztést mintegy 7 százalékos költségcsökkentéssel kellett megoldani.

A III. ötéves tervben 145 ezer távbeszélőállomás bekapcsolására alkalmas bővítésre kerül sor az országban. Ennek érdekében részben új központok létesítésével, részben a meglévő bővítésével Budapest 48 ezerrel bővül a távbeszélőközpontok kapacitása. A közületek, vállalatok távbeszélő alközpontjai 50 ezer mellékállomás bekapcsolására alkalmas mértékben növekszenek. Sor kerül az interurban központok bővítésére is. Az eddigi manuális, várakozásos helyközi távbeszélő-for-

galmat automatizálják, mivel megépül a budapesti belföldi és nemzetközi távválasztó központ. Ezzel összhangban megkezdik a hálózat rekonstrukcióját, nagy kapacitási, nemzetközi átviteli rendszerek épülnek ki a szomszédos országok irányában. Befejeződik a belföldi és nemzetközi táviró- és telexhálózat automatizálása. Bővítik Budapest, a Lipót-, a Krisztina-, a Ferenc-, a Teréz- és a József-távbeszélőközpontot, vidéken

III. ötéves terv első éve. Ebben az évben — az eddigiektől eltérő — új, lényegesen nagyobb, bonyolultabb feladatokat kellett megoldani. Lényegében befejeződött a felső- és középfokú irányító postaszervek átszervezésének folytatásaként a műszaki végrehajtószolgálat átszervezése. E feladatot a Posta kielégítően elvégezte.

Megemlítette az új állószközgazdálkodási rendre való áttérés eredményeit, problé-

A központi vezetőség figyelemmel hallgatja a referátumot

Győr, Kaposvár, Szombathely, Vác, Debrecen, Székesfehérvár, Siófok, Sopron központját. Új létesítményként megépül a Pécsi Távvbeszélőközpont. Nem szerepel ugyan a tervben, de sürgősen meg kell oldani, hogy az ország minden községe északra is elérhető legyen távbeszélőn.

Az országos rádió- és televízió-adóhálózat bővítésére, az üzemeltetés biztonságának növelésére tartalék adóberendezéseket szerelnek fel 1968. végére. Megvalósul a laktó-hegyi rádióállomás rekonstrukciója.

A postaszolgálatot illetően a lehetőségekhez képest az a cél, hogy a szolgáltatást igénybe vevő feleket minél gyorsabban, jobban kielégítsük, mégpedig az értékkalkulációs gazdaságos automatizálásával, bélyeg-, távbeszélő-érme-, képeslevelezőlap-árusító automaták felszerelésével. A belső munkák meggyorsítására, könnyítésére számos kiegészítő helyeznek üzembe. A perspektíva: az ügyviteli teljes gépesítése központi automata számítógéppel való Miskolc-Ujdiósgyőrről, Kazincbarcikán és másutt számos nagyobb, közép- és kispostahivatal építését tervezik.

A munkafeltételek és a szociális helyzet megjavítása érdekében a változó munkahelyeken dolgozók részére a jelenlegi 64 korszerűtlen munkásszállás helyett, mintegy 1300 férőhelyes új munkásszállások építését tervezik. A postás dolgozókról való gondoskodásnak mindekelőt a munkakörülmények megjavításában kell kifejezésre jutnia a vezetők részéről. Példának említtette, hogy a távirómunkások részére öltözővel, mosdóval felszerelt mozgókocsokat lehetne alkalmazni. Befejezéshez közeledik a

ma. A probléma elsősorban a fenntartás területén — a munkaerő-ellátásban — mutatkozott meg. Jelentős feladat volt az újonnan szervezett fenntartási és építési apparátus részére a szállítóeszközök biztosítása. Bár e probléma még nincs teljesen megoldva, e célra 200 darab motorkerékpárt áadtak.

Elmondotta, hogy jelentős előrelépés történt a postaszervek gazdasági önállóságában. Az új gazdaságirányítási rendszer szellemében az eddig eléggé nagy számú kötelező tervmutatókat csökkentették. Ez évben már csak a béralap, az építőipari teljesítmény, az állószköz-fenntartási mutató és a gazdálkodás eredményeként realizálandó üzemi eredményt határozták meg kötelezően. Ezen túlmenően hasonlóan intézkedtek a hírközlési szolgáltatásokkal kapcsolatban felmerülő költségek elszámolásában.

A továbbiakban arról beszélt, hogy a Posta gazdálkodása ebben az évben is kedvezően alakult. Az elmúlt esztendőben tapasztalt megtorpanás megszűnt, s a Posta 1966. évi teljesítményi értékének előirányzatát 3,2 százalékkal túlteljesíti. Az építési teljesítményben 4,4 százalékos lemaradás mutatkozik, de év végére 100 százalékos teljesítés várható. Hangsúlyozta még, hogy az év közben megkezdett feladatok végrehajtása az egész évre biztosított 258,5 millió forintos beruházási keret jóval megnövelte. Összegezve, az 1966. évi beruházás mintegy 700 millió forintra növekedett a Postán.

Az elismerésre méltó eredmények ellenére a végrehajtásban, munka közben történtek hibák. A sajtó többször foglalkozott bírálóan a Postával. A kritikákat meg kell szívlelni, s a hibákat ki kell javítani.

Nem tűrhető, hogy a Posta, az öntudatos postáság becsületét a hanyagok, fegyelm-

zetlenek lejárassák. Ugyanakkor az általánosítás ellen tiltakoznunk kell.

Köszönet a jó munkáért!

Az 1967. év feladataival kapcsolatosan a miniszter első helyettese felhívta a figyelmet: az 1968-ban bevezetésre kerülő új gazdaságirányítási rendszerre kell felkészülni. Jövőre tovább szűkítik a kötelező tervmutatókat, biztosítják a legmesszebbmenő önálló gazdálkodás feltételeit, természetesen szem előtt tartva a Posta egészének érdekeit. A teljes teljesítményi értékelőirányzat az 1966. évi várható teljesítményhez képest 4,9 százalékos növekedést tartalmaz. Egyszerűbb lesz az anyagtervezés, mivel a postaszervek saját hatáskörükben, maguk részére készítik az anyagtervet, jóváhagyás csupán a kiemelt anyagokra — gyengeáramú kábel és cement — szükséges. A postaszervek részére csak az összbéralapot hagyják jóvá. A jövő évi gazdálkodáshoz szükséges eszközök rendelkezésre állnak. A termelési költség-nél 1,6 százalékos költségcsökkentéssel terveznek, ez 40 millió forintot jelent. Befejezik a Ferenc-, a Krisztina- és a Zalaegerszeg-távbeszélőközpont, valamint a román mikrolanc és a Budapest 100-as postahivatal építését. Új beruházásként indul a budapesti távválasztó központ, a pécsi tv-adó építése és néhány budapesti és vidéki távbeszélőközpont bővítése. E

feladatok ismeretében a Posta építőiparát, valamint az igazgatóságoknál létrehozott tervezői részleget alkalmassá kell tenni a végrehajtásra. Ez irányban is megkövetelik az igazgatóságok önállósága, de felelősségük is.

Az anyaggazdálkodást a Posta saját hatáskörében oldja meg. Megszűnik az anyagok központi elosztása. A Posta a gyártó vállalatokkal, az üzemekkel való közvetlen kapcsolat útján biztosítja a szükséges anyagokat. Tehát a vezérigazgatóság — mai gyakorlat szerinti — anyagtervezése megszűnik, azt a postaszervek, üzemek végzik el, az anyaghivatalon keresztül. A végső cél: álljon meg a saját lábán a Magyar Posta. Meg fog állni a lábán! Biztosíték erre az eddig elért eredmény.

Köszönet a jó munkáért, a szakszervezetnek, a tisztviselőknek, aktivistáknak és a különböző posztokon tevékenykedő dolgozóknak. Szívből kívánok a további munkasikerekhez valamennyi postás dolgozónak erőt, egészséget és boldog új esztendőt

— mondotta végül a közlekedési és postaügyi miniszter első helyettese.

A szakszervezet feladatai az 1967. évi terv végrehajtásában

E napirenden belül dr. Zsuffa Szabolcs mb.-főtákar a szakszervezet feladatairól szólt. A bevezetőben kiemelte, hogy az elmúlt évek során a szakszervezetnek a Posta munkáját segítő tevékenysége fejlődést mutat. Az eredmény: a Posta — a dolgozók becsületes munkájával, a közép- és alapszervi szakszervezeti tisztviselők közreműködésével — teljesítette II. ötéves tervét, s előreláthatóan a III. ötéves terv első évében kijelölt feladatokat is. Javult a Posta gazdálkodása, a szolgáltatások minősége, s ennek arányában évről évre növekedett a postás dolgozók év végi nyereségrészesedése is.

A közösen elért eredmények mellett figyelemztetett arra, hogy azokat bizony sokszor csak nagy erőfeszítések árán lehetett elérni. Utalt többek között a beruházások előkészítésére, kivitelezésére, a fenntartási feladatok tervszerűbb elvégzésére. Szólt arról, hogy a szakszervezet minden esetben támogatta a Posta vezetőinek azokat a törekvéseit, amelyek a fejlődést szolgálták. De megjegyezte: a felső- és középfokú irányító szervek és végrehajtó szervek közötti együttműködés — főleg műszaki vonatkozásban — nem volt minden esetben zökkenőmentes.

Szemléletbeli hibák — mechanikus módszerek

Elmondotta, az eredményekben közrejátszott az is, hogy az elmúlt időszakban a tervfeladatok ismertetése, az országos munkaverseny-célkitűzések megjelölése alaposabb és körültekintőbb volt. A postás dolgozók munkaverseny-vállalásai — különösen a kongresszusi versenyben — mindenekelőtt a szolgáltatások minőségének, gazdaságosságának javítására, az építőipari tervek túlteljesítésére, a

beruházások tervszerű előkészítésére, a határidőre történő üzembehelyezésre, a kidolgozott szervezési intézkedések helyes végrehajtására irányultak. E tények is eredményezték, hogy a minőségi és önköltségi mutatók általában megfelelően alakultak.

Kiemelte a szakszervezet budapesti bizottságának közreműködését, a postaszervek és

(Folytatás a 2. oldalon.)

(Folytatás az 1. oldalról.)

a külső vállalatok között megkötött szociális szerződések létrehozása tekintetében. Bárhol ujtatt arra, hogy egyes helyeken a szakmai és szakszervezeti szerveknek szemléleti hibák és mechanikus módszerek gátolják a munkaverseny-mozgalom lendületét.

A mennyiségi szemlélet előtérbe kerülése, ésszerűtlen takarékoskodás intézkedései tapasztalhatók. Ezeket a problémákat, s azt, hogy a munkakörülmények megjavítása sok esetben háttérbe szorult, joggal tesszük szóvá a postás dolgozók.

A szakszervezet felelősségéről

A beszámoló a továbbiakban hangsúlyozta, hogy a szakszervezetnek kötelessége a dolgozókat és vezetőket a fejlettebb közgazdasági szemléletre nevelni. A Posta szakmai munkáját segítő tevékenység is politikai-ideológiai nevelőmunka. Ez a szakszervezeti szervek mindennapos tevékenységével gyakran nincs szinkronban, különvállal. Ezen mielőbb változtatni kell.

A postás dolgozók részvételét a tervezésben így értékelte: Készségileg tapasztalható az eredmények, de korántsem lehetünk elégedettek. Ez az elv még mindig korlátozottan érvényesül. Mindezekkel együtt, mert a jelenlegi irányítás, tervezési rendszer erősen korrumpál, a postás dolgozók tényleges beleszólásának lehetőségét az előtervek kialakításába. Az igény: a dolgozók reális javaslatait lehetőleg már az előtervek kialakításánál vegyük figyelembe.

Szakszervezetünk minden szinten részt vesz az éves tervfeladatok végrehajtására készített intézkedési tervek kialakításában, realizálásában és segíti azok megvalósítását.

A gazdaságirányítás rendszerének változásával a Posta is tovább nő a szakszervezet önállósága, felelőssége. Egyetértünk minden

A Posta II. öt éves tervének eredményeit, hibáit, a III. öt éves terv feladatait figyelembe véve megállapíthatjuk: a jövő évben a dolgozók még nagyobb aktivitására, az erők nagyobb koncentrációjára lesz szükség. Szakszervezetünk továbbra is küzd a munkafegyelmel, következetes megszilárdításáért, a munkaverseny-mozgalom hatékonyságáért, de a szocialista törvényesség, a munkavédelmi és egészségügyi előírások szigorú betartásáért és betartatásáért is — hangsúlyozta a beszámoló, s bejelentette: a jövő évi országos munkaverseny-feladatokat a Postavezérigazgatósággal közösen 1967. első heteiben nyilvánosságra hozzák.

olyan intézkedéssel, amely ezt a célt szolgálja.

A szakszervezetnek elsősorban a postás dolgozók élet- és munkakörülményeinek további javulása érdekében be kell szereznie a szakszervezeteket.

Csak így lehet az eddigiekhez még mélyebben feltárni a munka egyes összefüggéseit és levonni a tanulságokat, megjavítani a szakmai és szakszervezeti vezetők munkájának színvonalát, az emberekkel való kapcsolatukat. A termelési tanácskozások tartalmilag és szervezetenként már megfelelnek a célnak, de ez nem jelenti azt, hogy a dolgozók javaslataival nem lehet még alaposabban, még kamatozóbban foglalkozni.

A továbbiakban a III. öt éves terv és a gazdasági mechanizmus reformjával kapcsolatos agitációról és propagandáról szólt. Bejelentette: a nagy feladat elvégzésére az elnökség részletes előterjesztést készít, és biztosítja — elsősorban a szakszervezeti tisztségviselők számára — tanfolyamokon keresztül az ismeretek megszerzését. Többet és hatékonyabban kell foglalkozni a postás dolgozók politikai, szakmai és általános műveltségének növelésével.

Lassan megvalósuló szociális beruházások

— 1967 tavaszán ül össze a magyar szakszervezetek XXI. országos kongresszusa, s ezt követik az egyes szakszervezetek, így a Postások Szakszervezete kongresszusa is — jelentette be Zsuffa elvtárs. Hangsúlyozta, hogy ezek a fontos tanácskozások a feladatok végrehajtását szolgálják.

A továbbiakban a II. öt éves terv tapasztalatai alapján figyelembe vett néhány probléma megoldására. Ilyenek például: növekedett a túlsúlyos, egészségtelen hivatalos száma, egyes felújítások indokolatlanul hűződnak el, mindez rossz hatással van a munkakörülményekre. A III. öt éves tervben nagymértékben megjavul a postai munkahelyek állagát.

Felhívta a Postavezérigazgatóságot figyelemre, hogy a növekvő szakmai feladatokkal párhuzamosan biztosítsa a szükséges munkafeltételeket.

A hagyományos postaszolgálat területén a munkát túlműködés közeli erővel végzik.

A szakszervezet egyetért a felvételi, szállítási és a kézbesítésszolgálat további kiegészítésével, az építésszolgálat, a nehéz fizikai munka gépesítésével, mi több, a megoldást sürögnek tartja.

Az általános munkaidőcsökkentés III. öt éves tervben történő végrehajtása érdekében a szakszervezet még ebben az évben közösen a Postavezérigazgatósággal hozzákezd az intézkedési terv kidolgozásához.

Egy tény: a III. öt éves tervben munkavédelmi és szociális beruházásokra 56 millió forintot terveznek. Azon leghyűnk, hogy e beruházások meg is valósuljanak.

A felszólalók segítő bírálata

A két referátum feletti vitában felszólalt Szabó János (Budapesti Távfeszítő Igazgatóság). Beszélt a szocialista munkaszervezetekről, a szakszervezet segítő közreműködéséről és a szocialista brigádok kiemelkedő eredményeiről. Mosonyi Ferenc (Központi Kábelüzem) a gépesítés és a gépek karbantartásával kapcsolatos problémákat tette szóvá. Haraszti Pál (Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság) a rádió- és televíziós korszerűsítéséről, a feladatokkal kapcsolatban a dolgozók felelősségének növekedéséről beszélt. Koncz Sándor (Budapesti Bizottság) hangsúlyozta, hogy a helyes gazdasági célokat meg kell tervezni, majd azokat a végrehajtókkal meg kell érteni. Az elmaradt szociális beruházások miatt bírálta a felelős szakmai vezetőket.

Szóvá tette, hogy az új Posta-szabályzat végrehajtásánál tapasztalt hibákat nem szabad elsősorban azoknak a postás dolgozóknak a nyakába varrni, akik a rendelkezést végre akarták hajtani. Szabó Géza (Sárospatak) hangsúlyozta, hogy a jövőben a szakszervezetektől is szigorúan kérjük számon a végrehajtás hibáit.

Nemes Sándor postavezérigazgató-helyettes beszélt többek között arról, hogy a létszámigazgatóság területén még igen sok a feltáratlan tartalék. Megemlítette, hogy a műszaki átszervezés, az építési és fenntartási munka szétválasztása eredményeként már ez évben gyorsabban állították helyre a viharok által károsítottakat. Beszélt arról, hogy a gépesítés a jövőben sokat jelent a létszámigazgatóságban. Bejelentette, hogy a Keleti postakombinát felépítésére

előzetes tanulmányterv készült, s 1970–71-ben valószínűleg megkezdődik a Posta eddigi legnagyobb létesítményének építése. A továbbiakban

Négy esztendő munkájának mérlege

Ezután Fatalin János titkár előterjesztette az elnökség jelentését a magyar szakszervezetek XX. kongresszusa határozatának végrehajtásáról, az idevonatkozó tapasztalatokról és a további feladatokról. A jelentés többek között hangsúlyozta: sokat fejlődött a választott vezető szervek irányító, szervező tevékenysége. Ez kifejezésre jut a vezető testületekben (központi vezetőség, elnökség), a kollektív vezetés, az eszmei, politikai és cselekvési egység erősödésében, a szakszervezeti mozgalom alapvető vezetői elveinek érvényesülésében, az ideológiai, politikai nevelőmunka hatékonyságának növekedésében, a feladatok végrehajtásának megfelelő munkastílus kialakításában, az eddig bevált és új munkamódszerek terjesztésében, illetve keresésében.

A megyebizottságok, szakszervezeti bizottságok tevékenysége — bár nem mindenütt azonos módon és mértékben — jelentős fejlődést mutat. Egyre önállóbb és eredményesebbé vált munkájuk, amelyet a párt politikájának érvényrejtésére, a szakszervezeti felső szervek határozatainak végrehajtására, a postai feladatok sikeres megoldására érdekében kifejezték. Sokat tettek a postás dolgozók kulturális fejlődéséért, szociális és munkakörülményeinek javításáért. Mindezek túlmenően a bonyolultabb, a hosszabb távú és tervszerűbb munkát igénylő határozatok végrehajtásánál van még mit javítani.

E területen az ötlet- és kampányterjesztést még nem sikerült megszilárdítani. Fontos, hogy a jövőben a főfigyelmet — különösen az alapszervezeteknél — a határozatok végrehajtásának segítésére és ellenőrzésére irányítsuk. Minden szakszervezeti vezető szerv tartsa kötelességének rendszeresen számot adni egy-egy fontosabb határozat végrehajtásáról.

A társadalmi aktivisták többsége a szakszervezeti feladatok bonyolultsága mellett is eredményesen tevékenykedett a mozgalom előtt álló feladatok megoldásában. Többségük kivívta a postás dolgozók megbecsülését, bizalmát. Feladatunk a továbbiakban: még hatékonyabb gyakorlati segítséget adni az alapszervezeteknek az öntevékenységre, kezdeményezőkézségre. Az alapszervezetek munkájában helyenként megmutatkozó gyengeségek (bátoratlanság, a döntésektől való tartózkodás) a vezetés foglalkoztatásából, a közép- és felső szervek segítő munkájának hiányosságaiból erednek.

A jelentés szerint szakszervezetünk korábbi gazdasági, pénzügyi helyzete tovább szilárdult. Ehhez hozzájárult a Központi Számvizsgáló Bizottság, a megyebizottságok, valamint az alapszervezetek mellett működő számvizsgáló bizottságok ellenőrző munkája is.

A napirenden szereplő beszámolókat, a jelentést, az irányelveket, illetve a munkatervet a Központi Vezetőség határozatként elfogadta. Bejelentették, hogy a SZOT Elnöksége 1966. november 12-i határozata értelmében sor kerül a szakszervezeti alapszervezetek vezetékeinek újraszervezésére.

1967. január 2-től 31-ig végre kell hajtani a bizalmi, vezető bizalmi, műhely-, osztálybizottságok választását. 1967. február 1-től március 15-ig a szakszervezeti tanácsok, illetve a szakszervezeti bizottságok választását kell megtervezni.

A Központi Vezetőség a vá-

ban hangsúlyozta, hogy a gazdaságkodást, irányítást úgy kell korszerűsíteni, hogy azok a postai szolgáltatás javulását eredményezzék.

A továbbiakban az üzemi demokrácia erősödéséről, a termelési tanácskozások hatékonyságának további növeléséről, a szakszervezeti szervek politikai és kulturális nevelőtevékenységének eredményeiről szólt a jelentés. Bár az eredmények figyelemre méltók, elégedettségre koránt sincs okunk. Az ideológiai nevelőmunka még nem vált teljes mértékben minden szakszervezeti szerv tevékenységének fontos részévé. Figyelembe véve a postás dolgozók szétszórtn munkaterületét, változatos rétegösszetételét, ez a munka nem könnyű. Az ezzel kapcsolatos feladatokat a Központi Vezetőség 1965. novemberi és 1966. novemberi ülésén a dolgozók szocialista neveléséről, illetve a szakszervezeti munka továbbfejlesztéséről hozott határozatok szabják meg.

Az anyagi érdekltség alapján jól segítette a postai szolgáltatások minőségét, mennyiségi és gazdaságos ellátását. Az üzemi jutalom elosztásában a fejlődés ellenére több helyütt még mindig gyakori az egyenlőségre való törekvés. A jelentés ezért megállapítja: módosításra szorulnak az üzemi jutalom elosztásának feltételei, a differenciáltabb elosztásra kell törekedni. Ugyanez vonatkozik

a prémiumfeltételekre is, amelyek a többszöri reális változtatások ellenére nem ösztönöznek mindenütt a kívánt célok elérésére, sőt gyakran egymással ellentétes irányba hatnak. Nem kielégítő az év végi jutalomnak egyenlőségre gyakorolt ösztönző hatása sem, ezért ki kell dolgozni az egyenlőségi elosztás új rendszerét.

A jelentés érintette a szakszervezet nemzetközi tevékenységét, amely az utóbbi időben jelentősen fejlődött. Javult a szakszervezet nemzetközi kapcsolata.

Végül is megállapította: a postás dolgozókat foglalkoztató problémák többségét az elmúlt négy évben a szakszervezetekkel együttesen sikerült megoldani. Napjainkban a dolgozókat újabb problémák foglalkoztatják. A jövőben a szakszervezeti szerveknek — a Központi Vezetőségnek, Elnökségnek, a közpesszervezeteknek és alapszervezeteknek a szakmai vezető szervekkel együtt — az az a feladat, hogy a III. öt éves terv postai vonatkozású előírásait maradéktalanul megvalósítsanak. Erre az a biztosíték, hogy a II. öt éves terv végrehajtásában a szakszervezeti szervek munkája igen jelentős volt, s a postás dolgozók élet- és munkakörülményei tovább javultak.

Most a legfontosabb, hogy felkészítsük a szakszervezeti szerveket, az aktivistákat, a postás dolgozókat a Posta III. öt éves tervének — elsősorban az 1967. évi tervteljesítésére, az új gazdaságirányítás új postai rendszerének megismerésére, a szakszervezeti választásokra és az abból adódó feladatok sikeres végrehajtására.

Választás!

lasztási feladattervet jóvá hagyta, és megbízta az Elnökséget a választások operatív irányításával, azzal, hogy a végrehajtás tapasztalatairól adjon számot a Központi Vezetőségnek.

Végül bejelentették, hogy Csorba József elvtárs, a Szakszervezet Budapesti Bizottságának titkára egészségi állapotára való tekintettel felmentést kért a Budapesti Bizottság elnökségétől. A Budapesti Bizottság Elnöksége — érdemei elismerése mellett — helyet adott Csorba elvtárs kérelmének és tisztsége alól felmentette. Egidéjéig a Budapesti Bizottság titkár teendőinek ellátásával a választásokig Koncz Sándor elvtársat bízta meg.

Hajnali riport

Budapestben 1304 hírlapkézbesítő van, 161 férfi, a többi nő, csaknem valamennyi családosa. „Négyórásoknak” nevezik őket, átlagkeresetük 900,— forint. A hajnali kelést azért vállalják, mert a négyórás elfoglaltság mellett jut idő a családra is. Felkerestünk néhány kiosztóhelyet, megnéztük, hogyan dolgoznak a hírlapkézbesítők és meghallgattuk őket.

Az újságosnénik panaszokdók

December 2. hajnali 2 óra. A főváros békésen szunnyad, a hírlapexpedíciókban most kezdődik az élet. A postakocsikhoz futószalagon érkeznek az újságkötetek. A legtöbb színes lap csütörtökön és pénteken jelenik meg. Négy óra, s Odor László gépkocsivezető indít; irány Kispest, Pestlőrinc, Pestimre. Az autóban mintegy 30 mázsa újság. A reflektorfény végigpásztazza a havas utat, Budapest fényei sápadtan pislognak.

„Na végre!” felkiáltással üdvözölnék bennünket Lőrincen. A kiosztóhelyiség nagy vas-kályhájához vagy húsz asszony, s egy-két férfi,

Az indulás még van néhány perc, beszélgetünk.

Nem kapom meg a villamosbérletet, azt mondják közel lakom, ezért nem jár. Kaszi-rozni pedig csak villamoson járok — panaszkodik egy nagy kendőbe burkolt asszony.

Nem adnak kerékpárt, így a sajátomat használok — szól közbe egy másik. A harmadik köpenyt, cipőt szeretne, a negyedik esőkabátot, újsághordótaszkát reklamál, mert a maguk készítette táskába gyömösködik a lapokat.

Beszélgés közben az egyik asszonyka mintha rosszul lenne. Röpködnek a megjegyzések: „Nem lenne szabad már dolgoznia, héthónapos terhes...”

Nem történt semmi, kisseg megcsúszott, már el is múlt — nyugtatja a többieket, s indul kerékpárjával. Mellszögöldöm. A környéken csend, a sötétség már halványul, némely házban felkapcsolták a villanyt, ébred a külváros. Az asszony, Kacziaba Istvánné, fűrgőn futkos kapuról kapura.

Ide Népszava, oda Magyar Nemzet, ide meg Népszabadság és Képes Újság — morzsolgatja fogai közt félhangosan. Egy percre sem áll meg, már nem is tudom, hanyadik utcában, hanyadik házban tartunk. Ahol nincs láda, az általában, a kis kertkapura, vagy egyéb dugihelyre helyezi a lapot. Ismeri az emberek kíváncsiságát, hiszen évek óta kézbesít e járásban. A hajnali naponta elsőként üdvözlő őt, az újságosnénit.

December 4. reggel 9 óra, a 70-es postahivatal kiosztóhelyiségében a VII. és VIII. kerület lapkézbesítő asszonyaival beszélgetek.

Jó lenne, ha köpenyt kapnánk, az újságoktól bizony bepiszolódunk. A rengeteg gyakorlati cipő is hamar tönkremegy. Körzetemben húsz házról csak hétben van lift. Nehéz így a munka — szól elsőnek Szűcs Istvánné.

Azt mondják, írásos rendelet van, hogy a házfelügyelők nekünk is adjanak liftkulcsot, meg hogy kivilágítsák a lépcsőházat. Ok azt mondják: csak a postásnak jár — mondja egy másik asszony. A többiek helyeslelnek. Az a vélemény, hogy akinek nem sikerül jó kapcsolatot teremteni a házfelügyelőkkel, az járhatja gyalog az emeleket, s botorkálhat a sötét lépcsőházakban.

En csak egygel, a Vay Ádám utca 3-beli házfelügyelő nem boldogulok. Sőtétben vagyok kénytelen kézbesíteni. Egyszer nekimentem egy vasrácsnak, majdnem betört a fejem — mondja Kárpáti Józsefné.

Mi teljesítjük a tervet, s a nyereségesesedéstől mégis kimaradunk — panaszkodtak többen is. A kézbesítőtáskákkal általában elégedettek, csak az nem hordja, aki szegényli. Kaptak kis kocsikat is kísérletként, de nem kedvelik.

Nehéz és fárasztó a munkánk, az igaz, de jól jön ez a kereseti lehetőség, jobban boldogulok a két gyarekkel is — jegyzi meg egy fiatalasszony, s e vélemény — úgy láttam — egyben közvélemény is.

Ezek után felkerestük az illetékeseket, hogy az elhangzott problémákra választ kapjunk.

A válaszok...

Toplak Ferenc, a Postavezérigazgatóság Hírlaposztályának vezetője 1964-ben a Postás Dolgozóban többek között ezt írta: „További kísérletek folynak új típusú táskák, kerékpárokról szerelhető tartályok, kézikocsik kialakítására is...” Több mint két év telt el azóta.

Janovics György, a Postavezérigazgatóság Hírlaposztályának főelőadója: a kísérletezés befejeződött, az új típusú táskákra 60 dekával könnyebb mint a régi, könnyen kezelhető és összehajtható. Jelenleg a 112-es hivatalban 80 darabot használnak, ebből, de csak akkor szabványosították, ha az Anyaghivatal raktárában levő 270 régi táskát elfogy. (1)

Szabó Gabor, a Postavezérigazgatóság Postai Fejlesztési Ügyosztály főelőadója: A 60 deká súlydifferencia nem indokolja a régi táskák selejtezését. Polymatosan rendelik meg az új típusúkat, amelyek egy éven belül kerülnek a hírlapkézbesítőkhez.

Horváth Miklós, Pestlőrinc 1. vezetője: Ugy tudom, hogy Kacziaba Istvánné ötödik hónapja állapotos. (?) Kerékpárt csak a postahivataltól távolos területeken kézbesítők kaphatnak, a bérlettel ugyanez a helyzet. Csak régi táskák van, de nem használják. Az igazgatótól azt a választ kaptam, hogy addig nem adnak újat, míg a régi ből van.

Majtényi Ferenc, a Budapesti Postaigazgatóság Hírlap Osztály vezetője: Köpeny és cipő a hírlapkézbesítőknek nem jár. Kerékpárt meg három évvel ezelőtt egyáltalán nem adtunk.

Worschitz Oszkárné Posta-vezérigazgatóság 7/A. Ügyosztály főelőadója: a hírlapkézbesítők — az állományon kívüli dolgozók — országos rendelkezés szerint nyereségesedésben nem részesíthetők. Többletmunkájuk a teljesítményben realizálódik.

Koncz Sándor, a Szakszervezet Budapesti Bizottságának titkárhelyettese: A hírlapkézbesítők teljes jogú szakszervezeti tagok, de munkaviszonyuk szerint állományon kívüliek. A juttatások — amióta a posta átvette e szolgáltatást — a lehetőségekhez mérten bővültek. (Kedvezményes csomagszállítás, üzemi étkezés, külterületi kerékpárhasználat.) A problémák másik részének megoldása emberségen, no és a rendelkezések betartásán múlik. A szakmai vezetőknek, a helyi szakszervezeti bizottságoknak többet kell foglalkozniuk a hírlapkézbesítőkkel. A Budapesti Bizottság részéről 1967-ben egy általános felmérést terveztünk, s a tapasztalatok alapján keresünk megoldást az indokolt problémákra.

Íme, a vélemények pro és kontra. De a tény: a hírlapkézbesítők táskáigye évek óta vár megoldásra. Az illetékes vezetők (szakszervezetek) nem szívesen nyilatkoztak ez ügyben. Mondván, hogy a 60 deká súlykülönbség nem olyan nagy differencia. Ez igaz, de 20–30 kiló hosszabb cipelésnél már számít. Több mint 1000 ember munkájának könnyítését jelentené, ha csupán a fővárosban mielőbb kiadnák az új táskákat.

Vonák Katalin

A választás első lépései

A Központi Táviró Hivatal dolgozói alaposan feladták a leckét a jelölő bizottság tagjainak. A szervezett dolgozók azzal bízták meg őket, hogy a jövő év első negyedében tartandó vezetőségválasztó taggyűlésen a nevükben tegyenek javaslatot: kiket látnának szívesen a szakszervezeti bizottságban. **Oláh István** 25 éve dolgozik itt, alaposan ismeri az embereket, munkatársait és vezetőit egyaránt, és őt is jól ismeri mindenki. Ezért javasolták a jelölő bizottság elnökének.

— Mit tettek és tesznek annak érdekében, hogy a szakszervezeti tagságtól kapott megbízatásunk elegendő legyen? — kérdeztük tőle.
— A legfontosabbnak azt

tartjuk, hogy megfeleljünk a bizalomnak — magyarázza. — Ezért a Központi Táviró Hivatal minden dolgozójának álláspontját meg akarjuk ismerni. Elég sok gondot okoz ez, mert minél több szervezett dolgozó véleményének jutunk birtokába, annál inkább meggyőződünk arról, hogy megbízatásunk nem is olyan egyszerű, mint megválasztásunk pillanatában látszott.

A többség akaratát kell képviselni

A jelölő bizottság minden egyes tagjának — még a kezdet kezdetén — volt valamilyen elgondolása. Itt élnek az emberek között, jól ismerik a szakszervezeti bizottság

tevékenységét. De most nem a saját véleményüket, hanem a szervezett dolgozók többségének a véleményét kell képviselniük. Mások fejével is gondolkodniuk kell.

— Első dolgunk az volt, hogy mérlegre tegyük a jelenlegi szakszervezeti bizottság munkáját — fejtetik. — Azt gondoltuk, a szakszervezeti vezetőknek — sok más mellett — bizonyos szakszervezeti ismeretekkel is rendelkezniük kell. Ezért elsősorban azt vizsgáljuk, kik azok, akik eddigi jó munkájukkal „előjogot” szereztek ahhoz, hogy újra a jelöltlistára kerüljenek.

Véleményt kértek és kérnek a felsőbb szakszervezeti szervektől, meghallgatják a pártszervezet vezetőinek elgondolásait, tanácsokat kérnek a gazdasági vezetőtől...

— Mindenütt készséggel rendelkezünkre állnak. Eddig sehol sem tapasztaltuk, hogy ránk akarják erőszakolni álláspontjukat. Csak a saját véleményüket mondják el. Igaz, azt szenvedélyesen. Ezt viszont jól tudjuk hasznosítani, mert a vezetők más pozícióból ítélnek meg a szakszervezeti bizottság munkáját, mint azok, akik távgépírók mellett ülnek.

— Mi módon szereznek tudomást a távirások és más dolgozók véleményéről?

Széleskörű véleménygyűjtés

— Sok lehetőség áll rendelkezésünkre. Egyik módja ennek a személyes beszélgetés. Ez azonban nagyon szűkös körű lenne. Ezért részt veszünk több szakszervezeti csoporttervezetben, ahol a bizalmiakat választják meg. Ezek a kis tanácskozásokon a szakszervezeti munkáról beszélgetnek az emberek, amit nem lehet egészen a személyektől elvonatkoztatni. Jó információs lehetőségek tartjuk majd a küldöttválasztó taggyűléseket is — hogy csak néhányat említsünk.

A jelölő bizottság tagjai megválasztásuk óta már tanácskoztak, s kicserélték tapasztalataikat. Az eddigi vélemények összegzése után úgy látják, helyes lenne felfrissíteni a szakszervezeti bizottságot, mert nem mindenki tudja azt véghezvinni, amit a vezetőségválasztó taggyűlés tőle joggal elvárt volna. Persze lista összeállításáról még nincs szó, a vélemények még nem kikristályosodtak. Még nagyon sokat kell tenni ahhoz, hogy a jelölő bizottság nyugodt lelkiismerettel a tagság elé állhasson javaslatával.

— Amikor úgy gondoljuk, hogy megismertük a szervezett dolgozók véleményét, írásban rögzítjük javaslatainkat. Minden részlegben kifüggesztjük azok névsorát, akiket a listára jelölünk. Úgy gondoljuk, a vezetőségválasztó taggyűlés előtt két héttel tesszük ezt meg.

Véglegesen a titkos szavazás dönt

Ennek alapján már lehetőségük nyílik a jelölő bizottság tagjainak, hogy felmérjék, mennyiben felelnek el elgondolásaik a tagság akaratát. Ha a javaslat nem lenne eléggé megalapozott, még mindig módjukban áll majd módosítani elgondolásaikat.

— Mi lesz azokkal, akik jelenleg tagjai a szakszervezeti bizottságnak, s akiket a jelölő bizottság nem javasol a listára?

— Amikor végleg eldöntöttük, kiket nem javasolunk, külön-külön beszélünk valamennyiükkel és megindokoljuk a jelölő bizottság álláspontját. Tapasztalatból tudjuk, ez az egyetlen helyes — emberileg is helyes — módszer.

Oláh István a jövő év első negyedében áll a Központi Táviró Hivatal szervezett dolgozóinak taggyűlése elé. A jelölő bizottság megbízásából szól majd a tagsághoz, s a szervezett dolgozók elbírálják: kifejeződött-e a tagság véleménye javaslatukban.

A titkos szavazás félreérthetetlen választ ad e kérdésre.

A vezetőségek újjáválasztása

Az elkövetkező hónapokban kerül sor a szervezett postás dolgozók nagy jelentőségű tanácskozásaira: a szakszervezeti beszámoló és vezetőségválasztó taggyűlésekre. A magyar szakszervezetek alapszabályában foglaltaknak megfelelően újjáválasztják a szakszervezeti vezetőségeket. A Szakszervezetek Országos Tanácsának ide vonatkozó határozata és a szakszervezetünk Központi Vezetőségének állásfoglalása alapján 1967. január 2. és március 15. között két ütemben kerül sor az alapszervezeti választásokra. A bizalmiak, műhely-, osztálybizottságok újjáválasztását 1967. január 2-án kell megkezdeni és január végéig befejezni.

A szakszervezeti bizottságok újjáválasztásának — egyes postászervezetknél, igazgatóságoknál, üzemeleknél a szakszervezeti tanácsok megválasztásának — 1967. február 1. és március 15. közötti időszakban kell megtörténnie. Ezzel egyidejűleg választják meg a küldötteteket a felső szakszervezeti szerveket választó küldötttervezetekre, s újjáválasztják a számvizsgáló bizottságokat, a társadalombiztosítási tanácsokat, a társadalmi bíróságokat és a szakszervezeti kereskedelmi társadalmi ellenőrköt.

A szakszervezeti vezetőségek — a szakszervezeti tanácsok, szakszervezeti bizottságok — tagjainak és a küldöttnek jelölését választott jelölő bizottság végzi. A jelölő bizottság — a vezetőségválasztást megelőzően legalább egy hónappal — taggyűlésen vagy aktívaértekezleten nyílt szavazással kell megválasztani.

A választás igen jelentős eseménye a szakszervezeti mozgalomnak, de nem öncél, hanem része a szakszervezeti szervek előtt álló igen sokrétű feladatnak.

A szakszervezeti szervek és aktivisták a választások előkészítő szakaszában igen eredményesen munkálkodtak a Posta 1966. évi terve végrehajtásának segítésében, az év végi csúsforgalom lebonyolításában éppúgy, mint a postás dolgozók kulturális, szociális igényeinek kielégítésében, gazdasági intézésében. Akkor lesz munkánk eredményes, ha a választások időszakában is ez a sokoldalú tevékenység érvényesül és a szakszervezeti választások a legfontosabb gazdasági és politikai célok megoldását segítik: a Magyar Szocialista Munkáspárt IX. kongresszusa célkitűzéseinek, a SZOT tanácsülés 1966. augusztus 5-i határozatának széles körű ismertetésével azok végrehajtására mozgósítanak. A postás dolgozók közvetlen bevonásával, alkotó erejük bátrabb felszabadításával, kezdeményezéseik felkarolásával hatékonyabban szervezzék a szociális munkaversenyt, többek között a gazdaságosság fokozására, a termelékenység növelésére, a postaszolgáltatások minőségének javítására, az építési, javítási munkák határidőre történő — vagy határidő előtti — elvégzésére. Ösztönözzék a jobb, eredményesebb munkára, a postaszolgáltatások minőségi, gazdaságos ellátására.

Segítsék az új gazdaságirányítási rendszer postai bevezetésének előkészítését, majd megvalósítását. Biztosítsák annak megteremtését és eredményes kibontakoztatását a postás dolgozók körében.

Az új mechanizmus keretében a szakmai vezetők önállóságának, felelősségének növekedésével egyidejűleg növekszik a szakszervezeti szervek szerepe, jogköre, felelőssége is.

A választások során arra kell törekedni, hogy a szakszervezeti vezető szervek összetételükben — és az aktivisták személyi szerit is — alkalmasak legyenek a megnövekedett jogkör gyakorlására, a nagyobb felelősség vállalására. A postás dolgozók képviselőiben önállóan, bátran tudjanak véleményt mondani a tervezett szakmai döntésekről. A rendeletek, határozatok ismeretében kellő megfontoltsággal és következetességgel tudják érvényesíteni a szakszervezet javaslatát, véleményezési, egyetértési, döntési és szükség esetén a vétőjogát. Mindezekkel a legmesszebbmenően legyenek segítségére a szakmai vezetőknek a helyes döntések meghozatalában. Végül is képesek legyenek a szakszervezeti szervek a mozgalmi, politikai nevelési eszközök és módszerek alkalmazásával, a dolgozók érdekeire, lelkesedésére és öntudatára alapozott társadalmi munka kibontakoztatásával hatékonyan segíteni a gazdasági célok megvalósítását.

A gazdasági vezetők önállóságának és felelősségének növekedésével egyidejűleg a szakszervezeti szervek gondoskodjanak az üzemi demokrácia fejlesztéséről, a szakszervezeti tagság jogainak érvényesítéséről, a dolgozóknak bevonásáról a vezetésbe, a szakszervezeti hatáskörök, jogkörök érvényesítéséről. Követeljük meg és érvényesítsük a szociális erkölcsöt, az emberiséget kifejező bánásmódot a Posta minden területén. Harcoljanak a bürokratikus, lélektelen, a postás dolgozókat sértő intézkedések ellen.

A szakszervezeti szervek — a népgazdaság és a Posta erőforrásait, célkitűzéseit figyelembe véve — az eddiginél határozottabban képviseljék a postás dolgozók érdekeit. Küzdjenek reális anyagi, szociális, kulturális igényeik kielégítéséért, védelmezzék törvényekben biztosított jogait. Segítsék, ellenőrizzék az élet- és munkakörülmények rendszeres fejlődését. Öntevékenyen és felelősséggel intézzék a dolgozók

ügyeit, lehetőleg helyi hatáskörben oldják meg az általuk felvetett jogos problémákat.

Érvényessüljön és tudatosodjék a választások során az, hogy a szakszervezeti vezetőségek és a tisztségviselők elsősorban választóiknak tartoznak felelősséggel munkájukért. A választó taggyűlések mindenekelőtt beszámoló taggyűlések, ahol a szakszervezeti vezetőségek és aktivisták számot adnak választóiknak munkájukról, a tagságtól kapott megbízatásuk teljesítéséről. A szakszervezeti tagság elismerése vagy kritikája a meghatározó: kiknek a munkájával elégedettek és kikével nem, kiknek ad továbbra is megtisztelő társadalmi megbízást és kiktől vonja meg a bizalmat.

A választások jelentőségét az a körülmény is fokozza, hogy a szocializmus teljes felépítésének időszakában tovább növekszik a szakszervezet társadalmi szerepe, jogköre és felelőssége. Ez a szakszervezeti vezetők magasabb színvonalú, hatékonyabb munkát, a meggyőző, nevelőmunka új elemeinek kibontakoztatását, az irányító-, szervezőmunka továbbfejlesztését igényli.

A választások során a politikai, szakszervezeti, közgazdasági és szakmai ismeretek bővítésével alkalmasabbá kell tenni a szakszervezeti vezetőségeket és tisztségviselőket a megnövekedett feladatok végrehajtására, egyrészt a szélesedő üzemi demokrácia gyakorlásából adódó szakszervezeti feladatok ellátására, az új gazdaságirányítási rendszerrel kapcsolatos postal feladatok végrehajtásának segítésére, a szakmai szervek vezetői és a szakszervezeti szervek közti együttműködésre, az érdemi munkakapcsolatok kialakítására.

A gondos előkészítő munka igen fontos előfeltétele a szakszervezeti választások sikerének.

A legfontosabb a szervezett postás dolgozók aktív részvétele a beszámoló és vezetőségválasztó taggyűléseken. Közvetlenül, vagy közvetve éljenek választójogukkal, mondjanak véleményt a szakszervezeti helyi szervek és felső szervek eddigi munkájáról és vegyenek részt a szakszervezet előtt álló további feladatok meghatározásában, majd azok végrehajtásában.

Az előkészítésben jelentős szerepük van a jelölő bizottságoknak. Nagyon lényeges, hogy a taggyűlést megelőzően legalább egy hónap rendelkezésükre álljon a jelölési feladatok ellátására, a tagsággal való beszélgetésre, véleményének kikérésére, személyi javaslatok elkészítésére.

Helyes, ha a jelölő bizottság arra törekszik — és ez minden bizonnyal a tagság elgondolásaival is megegyezik —, hogy a javasolt vezetőségek személyi összetétele tükrözze az adott postaszerv szakszervezeti tagságának összetételét. Különösen ügyelni kell arra, hogy a növekvő és fiatalok megfelelő képviseletet kapjanak. A jelenlegi vezetőségi tagok, elnökök és titkárok többsége az elmúlt évek során eredményesen dolgozott, megfelelt a választók bizalmának. Ezért helyes, ha a jelölő bizottságok — a tagság véleményének figyelembevételével és tolmácsolásával — javasolják újraválasztásra azokat a régi szervezett dolgozókat, tisztségviselőket, akik eddig is felelősséggel tartottak dolgozni, és továbbra is élvezik a tagság bizalmát.

A jelölő bizottsággal szemben követelmény az, hogy a jelöltlistát időben készítse el és azt a választó taggyűlést megelőzően legalább 10 nappal hozza nyilvánosságra, függeszse ki közszemlére.

A taggyűlési beszámoló elkészítése nem kis feladatot jelent a szakszervezeti vezetőségeknek. Nagyon lényeges, hogy az valójában a vezetőség beszámolója legyen, kollektív munkájával készüljön és az szb vitassa meg, hagyja jóvá, ezután kerüljön a taggyűlés elé.

Az alapszervezeti választások sikere — a kitűzött célok elérése — nem kis mértékben azon is múlik, hogy a közpesszervek (budapesti bizottság és a megyebizottságok) milyen segítséget adnak az alapszervezeteknek. Szerepüket fokozza az a körülmény, hogy a demokratikus centralizmus elveinek megfelelően közvetlenül ők a felelősek a választások előírás szerinti megtartásáért, a magyar szakszervezetek alapszabálya előírásainak érvényesítéséért, a választások felülvizsgálataért és jóváhagyásáért.

A szakszervezeti választások hatására a szakszervezeti mozgalomra még korai lenne latolgatni, de minden bizonnyal várható, hogy az alapszervezetek eszméi, politikai, ideológiai, szervezeti és cselekvési egyetemesen erősödnek. Reméljük, hogy a szakszervezeti vezetőségek és a tagság kapcsolatának további erősödését, a szakszervezeti demokrácia szélesedését eredményezik, azt, hogy tovább növekszik a társadalmi munka, a legértékesebb, önként vállalt munka rangja, a szakszervezeti társadalmi aktivisták megbecsülése, felelőssége és aktivitása. S végül reméljük azt, hogy újabb ösztönzés, lendületet ad a szakszervezeti mozgalomnak, valamennyi aktivistának és összes szervezett dolgozónak az előttünk álló feladatok sikeres megoldásához.

Fatalin János

ELNÖKSÉGI ÜLÉSÜNKRŐL

Szakszervezetünk elnöksége december 1-én tartotta esedékes ülését. Első napirendként a magyar szakszervezetek XX. kongresszusán hozott határozatnak a postás szakszervezet területén történő végrehajtásáról készült jelentéstervezetet vitatta meg. Majd a Posta 1967. évi tervének ismertetésével és végrehajtásával kapcsolatos szakszervezeti tennivalókat jelölte meg az elnökség. Jóváhagyta a Postások Szakszervezete jövő évi feladataira vonatkozó irányelveket, a szakszervezet vezetőszerveit 1967. I. félévi munkatervét és a szakszervezeti vezetőségek újjáválasztásával kapcsolatos intézkedési tervet. Végül az elnökség meghallgatta a dolgozók egészségének és testi épségének megsértéséből eredő károk megtérítésére vonatkozó tájékoztatót.

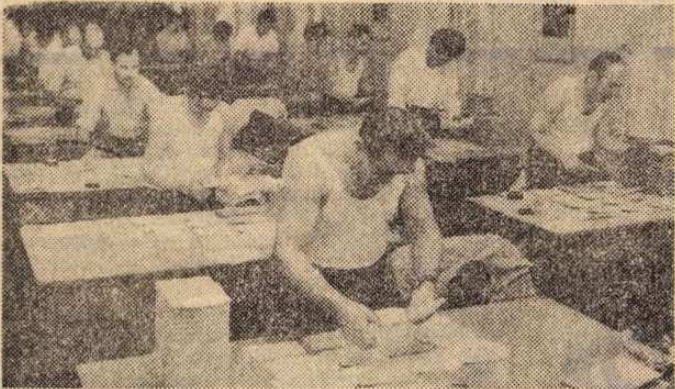
Az elnökség a jelentéseket — a szükséges kiegészítésekkel, módosításokkal — jóváhagyta.

A leggyorsabbak — legpontosabbak

A Budapesti Postaigazgatóság kultúrterme már a kora reggeli órákban a versenyzőktől és a résztvevőktől volt hangos.

Az idei országos irányítási verseny különböző csoportjában összesen 349 fő vett részt. Ez 56 fővel több mint tavaly. A selejtezők eredményei alapján 74 fő jutott az országos döntőbe. Ezek között az elsőseket, illetőleg a helyezések sorrendjét, a november 23-i verseny döntötte el.

Az országos irányítási versenyen megjelent Buza Mártonné dr., vezérigazgató-helyettes, valamint Pozsonyi Vilmos, a Postavezérigazgatóság pártbizottságának titkára, továbbá több postaszerv szakmai, szakszervezeti képviselője. Pirok Istvánnak, a Járáti Ügyosztály vezetőjének megnyitó szavai után kezdetét vette a vetélkedés.

Finisben a legjobbak

Az idősebb korosztály mellett az idén nagyobb arányban jutottak a döntőbe a fiatalok. Különösen javult a nők részvételi aránya. A vidékiek ez évben is a Debreceni és a Pécsi Postaigazgatóság kerületéből jutottak legtöbben a döntőbe.

Az országos versenyszámoknak új vonása volt mind az irányítási, mind a szétosztó versenyszámokban, hogy a verseny nem fejeződött be a szétosztólapok szétosztásával, hanem a lapokat kötegszerűen is rendezni kellett.

A legjobb eredményt elérők közül megemlítjük Bérés Károlyt, a Budapest 72-es hivataltól, Sajni Jánost, Nagykanizsa 2-ből, Krizsanyik Pálnét, a Budapest 72-től, Major Józsefet, a Pécs 2-es hivataltól, Andics Gábornét, a Bp. 72-es hivataltól, Sáros Istvánt, a Bp. 78-as hivataltól, valamint az írásbeli versenyben, ahol 100 postahely pontos fekvését kellett meghatározni, Ludaity Lászlót, a Bp. 78-as és Péter Ferencet, Nagykanizsa 2. hivataltól.

A mozgópostánál Bérés Károlynak az összesített eredménye volt a legjobb: a 2849 darab lapból álló köteget 32,33 perc alatt osztotta szét. A szétosztó-versenyben, ahol az irányítás csak vonalsoportokra történik, Krizsanyik Pálné (Bp. 72-es hivatal) eredménye lett a legjobb. Összesített ideje 28,21 perc.

A koradélutáni órákban került sor az eredményhirdetésre. Buza Mártonné dr. vezérigazgató-helyettes, a versenyzők eredményeit méltatva átadta a jól megérdemelt pénzjutalmat és oklevelet. Kedves színtel volt az eredményhirdetésnek Somorjai Lajosnak, a Budapest 72-es hivatal oktatótisztségének a búcsúztatása, aki hosszú éveken keresztül tevékeny részese volt a versenyzők felkészítésének és a verseny szervezésének. A versenyzők és az általuk elért eredmények méltatásánál külön megemlékeztek Oláh Lászlóról, (Komárom 2-es hivatal), aki 69 éves kora ellenére olyan eredményt ért el, amellyel bekerült a döntőbe.

Kovács József

Zsidai Pál

Róluk, akik már nyugdíjban vannak

Csajkovszkij – Dvorzsak

Nem tudom, honnan és mikor, egyszerre csak előbukkant a téma. Érdekel, de közben kissé félttem is tőle. Attól, hogy tolatkodóan fognak előtérbe igyekezni a szentimentális visszaemlékezések, a kötelező emberség diktálta sajnálkozások, a kényszeredettségek azok részéről, akik adnak és azok részéről, akik kapnak. Félttem az ember emberségének megsértésétől. Akkor jött egy egyszerű ember, leült mellettem a székre, megmondta a nevét. *Sümegi Margit*, s nyugodt hangon, frázisok nélkül, de csillogó tekintettel beszélni kezdett. Arról, hogy sehol az országban nem felelnek meg azokról, akik már nyugdíjban vannak. Hogy nem is lehet ilyesmire gondolni, mert a postás társadalomban a nyugdíj nem jelent beszállást egy csónakba, mellyel a révész átvezet a túlsó partra a messzi vizen, ehonnan már nincs többé visszatérés. Újra és újra megismételt találkozásokról beszélt, város- és községneveket említett, ahol közös asztalnál ült együtt idős és fiatal, beszélgetve múltiról, jelenről és jövőről. Aztán váratlanul így szólt: — Jöjjen, nézzem meg egy ilyen találkozót, s látni fogja valamenynyit!

Budapesti Postaigazgatóság

Fél három múlt el néhány perccel, amikor belépek a negyedik emeleti nagyterembe. Hosszú asztalok mellett fiatalok forgolódnak, gyors kezek teremtik meg a végső rendet: fehér abroszra virágokat, szendvicseket, apró süteményt, cigarettát és üvegeket — gyümölcslével. A teríték nem hivalkodó, de nem is szegényes. Nem a „jósvivő” gazdag rokon túlságosan bőséges asztala; „ne te szegény, legalább egyszer tömdele a bendődet, a magadéban úgysem jutsz hozzá!” —, de nem is fukar gazdag: sós hal, sok-sok vízzel, ürül, hogy az asztalhoz ülhetsz!

„Vera... Vera... Vera...!”

Az egyik asztaltól kiáltás hallatszik: Vera! — a hang irányába siet egy fiatalasszony. Aztán máshonnan hangzik a hívó szó: Vera! — és *Boháty Lajosné*, a szakszervezet kultúrfelelőse oda-siet, hogy jóváhagyóan bó-

lintson, egy mondatot eligazítson, vagy egy mozdulattal helyre tegyen valamit. Megállítom. Ő gyorsan beszél, mint akinek még sok a dolga.

„Kétszáz meghívót küldtünk ki, százhuszan visszaigazolták, hogy eljönnek, de azért többre számítottunk, bizonyára vannak, akik csak feledékenységéből nem jöttek.” Valahonnan újabb kiáltás hangzik, s ő suhan tovább.

„A stafétabotot átveszem...”

— hangzik föl mellettem egy kedves női hang. Tulajdonosa *Szell Istvánné*, a KISZ agitprop. titkára. A saját munkájukról nem akar szólni, nem fontos, mondja, csak az eredmény. A vendéglátó izgalma vibrál szavaiban: „...a program? Nincs program, illetőleg semmi olyan, ami feszélyezne bárkit. Dejzáró elvtárs üdvözlő szavai, műsor, kis uzsonna, aztán baráti beszélgetés, vagy már uzsonna közben. Ennyi az egész.”

Három órakor már tele a terem, a postások pontos emberek. Vera nem tévedett, valóban többen jöttek, mint amennyien előzetesen jelentkeztek. Enyhe zsongás, a csöndes beszélgetések közös masszába formálódnak. A függöny előtt megjelenik *Dejzáró Gábor*, az igazgatóság vezetője. Csöppet sem ünnepélyes és megragadóan közvetlen. Első mondatával azonnal igazolja: nem külsőségekre épült ez a találkozó. Így kezdi:

„Az üttörő ünnepélyt ezenel megnyitom!”
A bevezetőnek sikere van. Aztán kiderül, hogy a játékos mondat mögött tartalom is rejtőzik. „Üttörő ünnepély ez, hiszen sokan vannak itt a posta üttörői közül, de üttörés az új életforma megkezdése is, nem könnyű megtalálni a nyugdíjásélet tartalmasságát.” Beszél az év végi csúcsforgalomról, nehézségeikről, és arról, hogy a nyugdíjasok közül ilyenkor sokan segítenek és nemcsak szurkolnak a sikerért. Beszéde példamutatóan rövid és tartalmas. Jöhet a műsor. És jön...

A közreműködők felsorolását még a szűkre szabott hely sem akadályozhatja. *Bohát Zoltán* konferál, *Darvas István* kísér zongorán. (Különös bravúrral: táncdalt, népdalt, magyar nótát, cigány-

dalt!) És sorrendben a szereplők: *Szuha Balázs*, *Baráth Mária*, *Aradszky László*, *Csák Hugó*, *Bojtó Imre*, *Madarász Katalin*, aki *Gaál Gabriellával* közös híres cigányműsorral lép színpadra — egyedül. A partner — szegény! — a színpad szélén szarvnyaló lélekkel, ám rekedt hanggal tárog. És mégis eljött!... A műsort *Latabár Kálmán* és *ifj. Latabár Kálmán* koronázza meg. Apa és fia. Nézem őket és nem tudok szabadulni egy gondolatáramlástól: a közönséget nézem. Nyugdíjasok és ifjú postások: apák és fiúk. A hangulat kitűnő, a művészek észrevehetően élvezik a játékot. *Csák Hugó* halkán megszólal: „Gyerekek, miért dolgozik a színész társadalmi munkában mindig többet, mint pénzért?” (Mert valamennyien társadalmi munkában vállalták a föllépést!) *Latabár Kálmán* (ez az istenáldotta nagy művész és nagy ember!) csak ennyit mond: „Az ember barátainak — ugye? hát nem?”...

Az asztalnál vízáví egy elegáns úr. Váratlanul szólal meg:

„Én vagyok a Kecskeméti bácsi...”

— s és nem merem megkérdezni, hogy honnan, mer-

ről, hiszen nyilvánvaló, hogy Kecskeméti bácsit nekem ismerem kell, csak megkérdezzem: ugyan miért bácsi? (Nem nézem többnek 55 évesnél.) Ő mosolyog. Büszkén, szinte kissé hivalkodva: „Hát azért édes fiam, mert 60 évet töltöttem el a postánál!” És körülöttem a többiek is mosolyognak. Rajtam. Aztán elhangzik valahonnan az első: „Emlékszel, komám?”, s már nem vagyok érdekes többé. Nézem a termet, egy levél fekszik előttem. *Lantos, Ferenc* postás írta *Mezőtúrról*. Bele-bele olvasok: „...kedves kis ünnepségre gyűltünk össze... a fiatalok hallgatták a régi idők történeteit... Együtt szórakoztunk — együtt énekelünk, s mi, öregek, éreztük, hogy ez a fiatalok soha nem fog megfelelni a munkában elfáradt munkatársakról...”

Egy ünnepségen voltam, egy találkozón, és láttam valamennyit. Úgy szokás írni: a találkozó megható volt. De én nem így érzem: ez a találkozó és a többi mind nem megható, hanem megnyugtató. Apák és fiúk, anyák és leányok ülnek együtt fehér asztalnál, egy nagy család: a postások.

Bródy Imre

Pályázat

A Munka szerkesztő bizottsága, abból a célból, hogy a hasznos kezdeményezések terjesztésével elősegítse a gyakorlati tevékenységet, „Megoldottunk” címmel pályázatot hirdet.

A pályázatban egy-egy feladat, probléma megoldásáról kell beszámolni, amelynek a feltételei nem voltak eleve adottak. (A pályaművek szólhatnak bizonyos intézmények, berendezések — például orvosi rendelő, szállóberendezés, klubszoba stb. létesítéséről, vagy egyes emberek anyagi, társadalmi, jogi, szociális problémájának a megoldásáról, egy vitás ügy stb. rendezéséről.) Egyetlen követelmény, hogy a dolgozatból világosan kiderüljön: mit tettek az eljáró szakszervezeti szervek, szakszervezeti tisztségviselők, illetve a tagok? Az esetleg szükséges eszközöket miként teremtették meg?

Nem követelmény, de növeli a beküldött pályázat értékét, ha a pályázó az eset tanulságai alapján közérdekű intézkedésre hívja fel a figyelmet. A dolgozat terjedelme 100–200 sor lehet. Beküldési határidő: 1967. február 1. (Cím: Munka szerkesztősége, Budapest VI., Dózsa György út 84/b.)

A legjobb pályaműveket lapunk márciusi számától kezdődően közöljük — ekkor számolunk be a pályázat eredményéről s a nyertesekről is. I. díj: külföldi út, II. díj: 2 hetes (esetleg családi) üdülés, III. díj: kiskönyvtár.

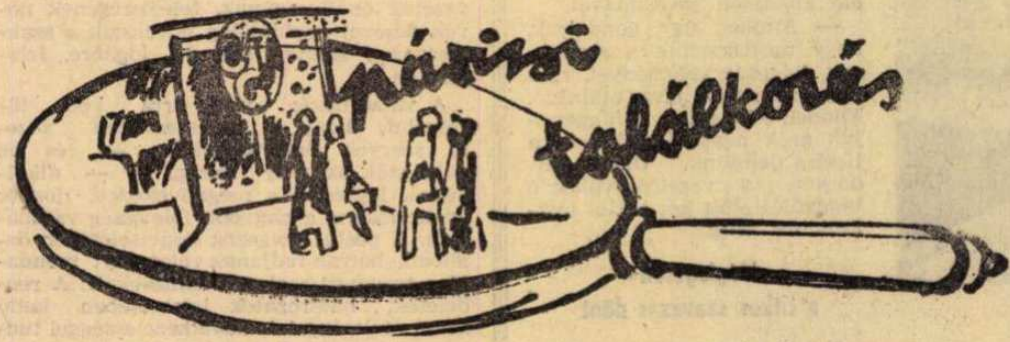
MUNKA Szerkesztő Bizottsága

Kezembem Párizs térképe, s egy cím: Rue Lafayette 213. Többemeletes, hatalmas sarokház, homlokzatán egy ovális tábla hirdeti, hogy ez a Francia Szakszervezeti Tanács (CGT) székháza. Néhány perc és régi ismerősként rázunk kezét *Georges Frischmann*-nak, a PTT jövitkárával, aki vállamat átölelve kísér egy tanácssterembe. Bemutatja a szűk körű elnökség tagjait, helyettesét, *Ginette Le Borgne* elvtársnőt, *Dunet André*-t, a titkárt és szerkesztőt, *Dayan* elvtársnőt, az általános női munkások titkárát, *Daumas* elvtársnőt, az ifjúsági felelőst, *Lottier* elvtársat, a telefontechnikai szolgálat dolgozóinak titkárát, *Lassere* elvtársat, a kézbesítők ügyeivel foglalkozó titkárt.

Őszintén beszélnek, mint barát a baráttal. A PTT egyébként nem az egyedüli, de a legnagyobb postás szakszervezet Franciaországban. Múltja és jelene minden kritikát kibír. Jól tudják ezt a postás dolgozók is. Míg 1965 végén 67 ezren vallották magukat a szakszervezet tagjának, számuk 1966-ban 70 ezerre kerekedett.

Súlyos és komoly a mi felelősségünk. Nekünk kell irányítanunk — a postás dolgozók megbízásából és érdekeinek védelmében — a francia kapitalizmus elleni harcot területünkön. Mert harc kérdése az életszínvonal és realitásemelés. A bérek és az árak soha nincsenek szinkronban, s egyre távolodnak egymástól a bérek hátrányára. Alandoan növelik az adókat és a munkaintenzitást. A mi követeléseink között szerepel a demokratikus áldozás, a munkaidő-csökkentés, az egyes bérkategóriák közötti egyensúly megteremtése. A nyugdíjkorhatár rövidítése. E harci feladatok hasonlóak a többi kapitalista ország haladó szakszervezeteihez. A francia postánál dolgozók egyébként nem kevesebb, mint hét szakszervezetbe tömörülnek. Van közöttük keresztény, liberális és egyéb politikai irányhoz tartozó. A mi szakszervezetünk a legnagyobb. Például a legutóbbi üzemi tanácsválasztásokon a mi szakszervezetünk az összes leadott szavazatok 40,87 százalékát kapta.

1945 előtt vívtunk ki, hogy a legfelsőbb fórumokig jogunk legyen vitatkozni, tanácskozni. Ez a jog egyre inkább formálissá válik a kormány „jóvoltából”. Egyetlen eszköz maradt számunkra csupán, s ez a sztrájk

HARCOSOK

— mondja *Dayan* elvtársnő. — 1945-ben nem kevesebb, mint 70 kisebb-nagyobb ideig tartó sztrájkot szerveztünk. Például június 21–24-én a postai gépjárműszolgálati személyzet az egész országban beszüntette a munkát. Néhány nappal előtte, június 11-én és 12-én a posta egész területén megszűntették a munkát a felvevőhivatalnokok és az átrakodó szolgálati dolgozók. *Marseille*, *Limoges*, *Toulouse* pályaudvar, *Nice*, *Rouen*, *Lyon* postás dolgozók, távbeszélő-kezelőnői is sztrájkoltak. Ezeket az akciókat minden esetben a többi szakszervezettel való akcióegységben szerveztük meg.

— Hogy milyen eredményt hoztak az említett harcok? Például emelték a fizetéseket, a nyugdíjakat és a különböző pótlékokat. Nem, nem vagyunk elégedettek. Hiszen a kormány és a miniszterek mindent elkövetnek, hogy megnyirbálják a kivívott eredményeket. De mi résen vagyunk — jelenti ki *Lassere* elvtárs. — 1963 júliusában egy sztrájkellenes törvényt adott a kormány életbe léptetni a postánál. Mozgósítottuk az egész postaszemélyzetet. Az eredmény: a kormány a törvénytervezet néhány pontjának módosítására kényszerült.

— A CGT, s benne a PTT mindenkor a nemzetek közötti béke híve, s ezért képes

a legmesszebbmenőkig harcolni — veszi át ismét a szót *Georges Frischmann* elvtárs. — Nem sok éve annak, hogy következetes harcot vívtunk az indoknai és az algériai háború ellen. Ebben a harcban két postahivatalnok, *Anne-Claude Godeau* és *Jean-Pierre Bernard*, a CGT tagjai, 1962. február 2-án az algériai békéért és az OAS ellen szervezett tömegtilletésen a rendőrgyölközés áldozatául esett. A legszigorúbban elítéljük az amerikaiak vietnami aljas agresszióját. Ezekben a harcokban soha nem jó az elzárkózottság. Ezért mindenkor akcióegységre hívjuk fel a többi szakszervezetet is.

— De beszéljünk a francia postás dolgozókról is, mindenekelőtt a szakszervezet tagjairól. 6000 szakszervezeti aktívánk működik országwide. Olyan erőt képviselünk a posta minden területén, hogy szinte egyik óráról a másikra képesek vagyunk megbénítani az egész francia postát. Természetesen az akcióegység szem előtt tartása mellett igen ébernek kell lennünk, hogy a többi szakszervezet vezetői közül egy se árulja el közös ügyünket. Eppen a közelmúltban volt ilyen esetünk. Az egyik keresztény szakszervezet vezetősége egy sztrájkot akart elszabotálni, miközben bennünket vádoltak.

Gyorsan kellett cselekednünk. Röplapot bocsátottunk ki, amelyben lelepleztük az árulási törekvéseket. De ezen túlmenően ismételt felajánlottuk az együttműködés lehetőségét, hangsúlyozva, hogy a CGT, illetve a PTT csak egyetlen ellenfelet ismer: a tőkés munkaadó államot, s ez meghatározza egységre törekvő politikánkat — mondotta *Dunet André* elvtárs.

Nézem az arcokat, figyelem a szavakat és gondolatban tisztelgetek hajlok meg e harcosok előtt. Nehéz, áldozatos munkát végeznek, s e harcban nem egy közülük elesik, hősi halált hal. S mégis optimisták.

— Igen, optimisták vagyunk. Ismerjük erőnket, s tudjuk, hogy a szocializmus ügye előbb-utóbb nálunk is győzedelmeskedik.

Georges Frischmann elvtárs: „Komoly a mi felelősségünk a kapitalizmus elleni harcban...”
Illusztrációk: Bakallár József

Erre biztat a szocialista tábor és közöttük a szocialista Magyarország példája is. Ez a tény is frappíroz bennünket — jelentette ki végül is *Daumas* elvtársnő.

BÉRCES GYÖRGY
(Folytatjuk.)

Szemtől szembe

Kicsi a Vidám Színpad előcsarnoka. A „Nyugalom, a helyzet változatlan!” december 10-i előadása után a ruhatárban is változatlan a helyzet; hosszan sorba kell állni.

— Rengeteget nevettem, csak attól tartok, az ilyen szókimondó kabarét sokan félreértelmezik...

— Nem hinném. S ha igen, csak rosszindulatból.

Ennyi hallatszik csak a zsvajban. Mégis felfigyel a beszélgetésre az előadás rendezője, aki éppen arra vetődött:

— Nagyon érdekelné a véleményük. Ha van tíz percük, igyunk meg egy kávét az irodában.

— Szabály Erzsébet vagyok, a Posta Központi Javitó-üzem áramellátó üzemének előadója.

— Gál István, a javítóüzem termelési osztályvezetője.

— Örvendek. Zsudi József. Hát kérem, csak őszintén...

GÁL: Csaknem minden műsorukat láttam az utóbbi időben. Ez a műsor határozott fejlődésre vall.

SZABLYÁR: S azt hiszem, egyértelmű dicséret illetheti ezért íróit, Róna Tibort és Litván Károlyt, valamint a versek szerzőjét, Romhányi Józsefet, velük egy sorban a rendezőt, és Vogel Eric díszlet- és jelmeztervezőt. Bár akad egy-két gyengébb jelenet is, a számok többsége kiemelkedő. Így főként Károl László, vagyis a vállalatvezető „beszélgetése” Marx szobrával, a műsort záró „Váratlan helyzet”, amelyben a megvalósult kommunizmusból, a Jupiterről érkezik hozzáink látogató. És igen elgondolkodtatónak, igényesnek tartom az „Egy agy ügyeinek helyzete” című jelenetet. Örültem, hogy a női szereplők is megfelelő feladathoz jutottak ezúttal a Vidám Színpadon; nagyon tetszett Faragó Vera, Járay Kati, Lőrán Lenke. A kacagó nézőt gondolkodásra készíti Kibédy Ervin, Viola Mihály, Horváth Tivadar és a kedves Ráday Imre is.

ZSUDI: Mi a véleményük a műsorról, mint politikai kabaréről? Vagyis, folytasuk nyugodtan a lenn elkezdett vitát!

SZABLYÁR: Szerintem, politikai életünket, közéletünket kell tükröznie, minden eredményünkkel és hibáinkkal együtt. S éppen mert kabaré, nevetetni akar; márpedig mindig a hiba a nevelés, nem az eredmény.

ZSUDI: Valóban, a politikai kabaré egyik fő feladata, hogy ráébresszen hibáinkra, amelyek nélkül ma már sokkal előbbre tartanánk.

SZABLYÁR: Bizony, ha a néző hazamegy, nyugodtan lelkiismeretvizsgálatot végezhet, hiszen egy kisse ő is ludas minden vizzásságban.

ZSUDI: Ha ezt elértük, elértük célunkat is. Önmagunkon nevetni kinos, de hasznos is az ügy szempontjából.

GÁL: Igen, de hallottam már olyan hangokat, hogy műsoruk túl élesen veti fel a hibákat. S bizonyára vannak, akik mintegy élésvetítést éreznek: no, ezek most jónak „beolvasnak”...

SZABLYÁR: En azt hiszem, ezek olyan alapról nézik a műsort, hogy eleve azt „hallják bele”, amit szeretnének. Vagyis, örülnek annak, hogy vannak kigúnyolható hibáink.

GÁL: Lehet. De vegyük a Jupiter-jelenetet. Már a tizen-nyolcadik gazdasági mechanizmusnál tartanak. Nem csökkenti-e ez a bizalmat nálunk, ahol még az elsőt se kezdtük el?

ZSUDI: Engedje meg, hogy megjegyezzem: szerintem ahhoz, hogy a kommunizmust felépítsük, valóban nem is csak egyszer kell meg átalakítani, vagyis fokozatosan tovább fejleszteni a gazdasági mechanizmust. S ne feleddje: a jelenet szerint a Jupitert — annyi nehézség és hiba ellenére — megtalálták a helyes utat, elérték a célt.

GÁL: Ez igaz. De talán helyrebillentene az egyensúlyt, ha kisse többet, hangsúlyozottabban szólna a műsor eredményeiről is.

ZSUDI: Szívesen felolvasom az egész szövegkönyvet. Tessek megfigyelni, hogy a műsor folyamán az utóbbi tíz, sőt húsz év minden pozitívuma hangot kap.

SZABLYÁR: Ehhez nekem is lenne megjegyzésem. Szerintem a legpozitívabb az, amit ez a műsor önmagában bizonyít: a mi rendszerünk annyira stabil, hogy van ereje élesen feltárni a hibákat, éppen a kijavításuk érdekében.

GÁL: Ezzel egyetértek. De fenntartom: a műsor egyes számainak helyes értelmezéséhez, ahhoz, hogy valaki valóban a mi ügyünk mellett és ne annak rovására nevéss, megfelelő politikai tájékozottság kell. S ezzel még nem mindenki rendelkezik.

ZSUDI: De úgy gondoljuk, a többség igen. Ezt bizonyítja estéről estére a műsor fogadtatása; úgy érezzük, a közönség zöme helyesen reagál. Ha mi arra törekszünk, hogy az író haladó, segítő szándékú mondanivalóját túlzásmentesen érvényre juttassuk, akkor — azt hiszem — politikai kabarénkkal csak használunk az ügynek.

Lejegyezte: G. Szabó László

SALLANG NÉLKÜL

I.

A humánról, az egyszerű, tiszta emberségről, a szülőket a gyermekérzés- és gondolatvilágáról akar vallani e kis közösség, amely néhány hónap óta szinte újjászülött.

A Posta Művelődési Ház munkájáról sok újat mondhatunk még a közeljövőben. Igen, van és lesz új esemény bőven. En most mégis itt kezdeném, ennél a kis „alkotóműhelynél”, amely költőink, íróink és zeneszerzőink hű tolmácsolója szeretne lenni: az Irodalmi Színpadnál.

Az első döntő benyomás, hogy milyen őszinte közülük van ahhoz, amit csinálnak. A nem hivatásos művészek, irodalmi színpadi szereplők körében gyakran tapasztaltam Pesten és vidéken egyaránt, hogy a műsor — vagy más-ként: az a tolmácsoló „munka”, amit „végeznek” —, csak nagyon is kiűző „jelmez” marad rajtuk. Még pedig nem is olyan, amit művészi érzéssel egy tervező rájuk tervezett, hanem csak olyan, amit a jelmezalkotókból vettek.

„Lóg” rajtuk, idegenül.

Igen — mondja Debreceni Tibor, a gondolatmenetbe bekapcsolódva —, elsősorban az a törekvés vezetett, hogy mind a műsor egész koncepciójának megformálásában, mind „szereposztásában” meglegyen a harmónia, mindenki fokozatosan megkeresse és megtalálja a maga egyéniségét.

Egy ilyen irodalmi színpadnak valóban ez kell, hogy legyen a célja: ki-ki megtalálja a költészetből, irodalomból azt, ami az ő egyéniségének a kifejlődését elősegíti. S talán lehet ezen vitázni, de én másodlagosnak érzem a praktikus szempontot, hogy a különböző helyeken és alkalmakkor előadásokat tartsanak. Ez nem egy megszabott program végrehajtásának, követhetőségének kell, hogy legyen. Mikor a tolmácsolás a részvevőkben megértett, akkor a természetes ösztön közelebbi vagy távolabbi megkísérli a szereplések alkalmait.

Az együttes munka természetes túltelét és örömet érzem ki a vezető, Debreceni Tibor szavaiból éppen úgy, mint a színpadi fiatal tagjaiból.

A régi tagok közül most éppen Szűcs Gyöngyi áll a kis

színpadon. Magas, karcsú, barna hajú, barna szemű lány. Az az alkat, akit színházakban a lírai szerepkörre szoktak kijelölni. Duhamel: Florentin balladáit mondja el, ezt a prózában megírt lírai vallomást, a fia életét meghosszabbító anya szeretetéről és akaraterejéről. Kellemes, lágy, kicsit alt hangján tisztán, őszintén értelmezi a novellát. Utána Debreceni Tiborral azt elemzik, hogyan juttatta majd érvényre a lírán túl az írásmű keményebb, tárgyiasabb fordulópontjait. Szigorú kritika önmagának.

Technikai kérdések is szóba kerülnek. Ez helyes is, hiszen még a szoros értelemben vett beszédtechnika oktatása az Irodalmi Színpad munkájában fontos szerepet kell, hogy betöltsön. Hogyan lehet például leküzdeni beszédében az „S” hang időnkénti — bár alig érezhető — sziszegését. Igen, ez sokszor még hivatásos színészeknél is probléma, ugyan-úgy, mint a beszédtechnika sok más kérdése.

Szűcs Gyöngyi a színpad legújabb tagja követi a pódiumon. Barna szemű, szőke lány. Két hete kapcsolódott a munkába. Hoffmann Gabriella, a Posta Központi Hírlap-irodában dolgozik, mint adminisztrátor. Csoóri Sándor: „Anyám fekete rózsája” című versét mondja el. Halkan, egyszerűen. Nem akar „szavalni”. Azt a közelebbi, tolmácsolási formát keresi, amelyből a legösszefogottabb, mondhatjuk el, hogy milyen érzéseket váltott ki benne a költő vallomása az anyáról. Jó dolog nézni, hogy milyen csöndesen, türelemmel éreli magukban a végső előadási formát. Van még idő rá, hiszen a nyilvános előadásra január közepén kerül sor. Az Irodalmi Színpad biztos utánpótlását jelentik a Postaforgalmi Technikum tanulói. Itt vannak például a 2/c osztály és az 1/b három bájos és lelkes „diákjai”: Kelemen Mária, Szilágyi Éva és Faast Il-dikó. Ok adják elő József Attila: Betlehemi királyok című versét érdekes hármastásban, mint három király-lyok. (Más tagjai a színpadnak, ha elvégezték a technikumot, s a főiskolára mentek vagy valamilyen munkahelyre, azért még mindig megtartják a kapcsolatot. Így például Debreceni Tibor nagy reményt fűz Magyarorszáki

Zsolt szerepléséhez, aki közgazdasági egyetemi hallgató, s Illés Gyula „Egy sápadó nő, egy kis szobában” című versével szerepel a műsorban. Hajnal Zoltán, aki a művelődési házban éneket tanult, Ady: „Kató a misén” című versét adja majd elő.

Az érdekes, érzelmileg és gondolatilag sokrétű, ugyanakkor határozott koncepciójú műsort inkább majd a bemutató után elemezhetjük részletesen. Most itt csak két dolgot emelnék még ki. Debreceni Tibor érdekes, újszerű gondolata — amely napjainkban a népszerűvé vált dokumentumdráma műfajához fűződik —, hogy dramatizálja, színpadra állítja Bárdy Zoltánnak a „Tárgyalás” című törvénytörést. Hiteles, megtörtént esemény ez. Elvált szülők és gyermekeik életében bekövetkező konfliktusokról szól. A műsor életrészéről, másodlagosnak úgy mondhatni drámai bevezetője lesz ez.

A Postaforgalmi Technikum

kamarakórusának szereplésével átszővi a műsor prózái és költői elemeit. Ugyanezt a koncepciót szolgálja az is, mint József Attila „Mama” című versének interpretálása. Virtus Edit, a Posta Zeneiskola tanulója adja elő Kerekes József szerzeményét. A művelődési ház kamarazene-együttese is közreműködik majd a jövőben az irodalmi színpaddal. Nem hangversenyszerű, egymástól független számok előadásáról van itt szó, hanem arról, hogy a zene egy-egy műsor egészének érzés- és gondolatvilágát teljesítse ki, a maga kifejezési eszközeivel. Így válik teljes egészévé a költői, írói, zene-művészi vállomás ebben a műsorban is, amelynek befejező verse Nagy László költő-műve, szinte himnikus száryalással fejezi ki a központi gondolat leglényegét: „Tudom én, a te gondod, végtelen, dicsőség néked anyám”!

KÁRPÁTHY GYULA

LUIGI

Nemrég érkezett meg Milánóból és Vittorio telefonát-sítására készült a velem való találkozárra. Szép szál legény. Nemes metszésű, olajbarna arcán széles mosoly derült, amikor bemutatott nekik. Azonnal a labdarúgásról kezdett beszélni. A VB-ről az olaszok akkor már csüggedten hazatértek. Nekünk még sok esélyt tartogatott London. Irigyen nézett rám. A „resti”-hez értünk. Mindkettőjüket beinvitáltam. Luigi kedvesen visszautasította meghívásomat, mondván, hogy ő előbb meg-ebedel és utána szívesen eleget tesz kérésemnek, de nem itt a restiben, mert itt minden — amint kifejezte magát — piszkosul drága és rossz.

— Mondja meg a magyar postásoknak, hogy a jövő hónap elején sztrájkolni fogunk, bizonyos bérkiigazításokért... kezdte hirtelen Luigi. (Most, amikor írom ezeket a sorokat, valóban közlekedési sztrájk van Olaszországban.)

— Nős? — kérdezte.

— Ugyan... egy mozgáspozí-tás? — nézett rám szomorúan.

— Nálunk mindenki szerezett dolgozó és én kommunista vagyok... — folytatta. Sok mindent összehordanak magukról 1956 óta. De én tudom az igazságot. Tudom, hogy vannak nehézségek, de azok egész más természetűek, mint a mieink. Egy országban, ahol mindenki tanulhat akarata szerint és ahol nincs munkanélküliség, más az élet... Tőlünk tömegesen vándorolnak ki Nyugat-Németországba, Svájcba, Franciaországba meg a tengerentúltra. De legtöbbször csak nehéz fizikai munkát végezhetnek. Az olasz munkás mindenütt olcsó. — Kicsit szermekélni kezdett az eső... Lassan búcsúzkodni kezdtünk.

— Megyek haza, aludni, mert éjjel indulok Bariba — s úgy szorított velem kezét, hogy megroppantak a csontjaim.

— Szép álmokat Luigi elvtárs, és sok szerencsét! — Ő mosolygott, s széles alakja eltűnt az utca forgatagában.

Sugár László

(Folytatjuk)

POSTADAL

Írta: Tompa Mihály

Illusztráció: Pócs Sarolta

Új évi tervek, gondolatok, elképzelések

Elsőnek Buza Mártonné dr. vezérigazgató-helyettes kerestük meg, hogy tájékoztassa lapunk olvasóit a Postavezérigazgatóság jövő évi néhány fontosabb feladatáról: — Sokrétű és bonyolult feladataink közül, amelyek 1967-ben megoldásra várnak, ezúttal csak néhányat ragadnánk ki — kezdti tájékoztatót Buzáné dr. — Talán először az új Postakezelési Utasítás kiadásáról szólnék néhány szót. A jelenlegi A. 2. szabályzat 1960. január 1-én lépett hatályba. A rendelkezések javarészt, az időközben jelentkező követelményeknek megfelelően módosítani kellett. A változások általában a biztonságos kezelési szempontjai mellett, az egyszerűbb és gazdaságosabb kezelési eljárásokat tartalmazták. A sok változás hovatovább már zavarja, a kezelési egyszerűséget és ily módon a kezelési utasítás áttekinthetése is nehézkessé vált. Ezért úgy határoztunk, hogy a jövő év első felében új postakezelési utasítást léptetünk érvénybe. Az új szabályzat már elkészült, jelenleg a nyomdai előállítása folyik.

Az új Postakezelési Utasításról

— Az új kezelési utasítás néhány legfontosabb elve a következő: Biztosítja az 1964. évi Postatörvény alapján érvénybe helyezett Postaszabályzat rendelkezéseinek végrehajtását, valamint a társadalmi tulajdon védelmét. Kizárólag olyan rendelkezéseket tartalmaz, amelyek a szolgáltatások teljesítéséhez feltétlenül szükségesek. Csökkentettük a postakezelésben használt nyomtatványokat. Az új kezelési utasítás a postahivatalokéval azonos szabályozza a különböző posták kezelését. Így a fiókpostai utasítást meg lehet szüntetni. Részletesen tárgyalja az ellenőrzés módozatait, s ezáltal a kézbesítők ellenőrzésére szolgáló külön segédkönyv feleslegessé válik.

— Az új A. 2-t előreláthatólag januárban megkapják postahivatalaink, hosszabb tanulmányozás céljára. A végrehajtás módozatait megtárgyalják az érdekeltekkel és csak ezután, áprilisban vagy májusban tervezzük hatályba léptetni.

Mit tudhatnánk meg a Postadijszabás új kiadásáról?

— A Postadijszabás új kiadását is 1967. I. félévére ter-

Hiányzik az utánpótlás

Dejcző Gábor postaigazgató elsőként a kézbesítők utánpótlásának gondjairól beszél:

— Legfőbb gondunk a következő évből a három évből belől nyugdíjkorhatár, vagy máris nyugdíjkorhatár felett járó kézbesítők pótlása. Csak az egyesített és csomagkézbesítők, valamint az irányító beosztó munkaköröket véve alapul, máris nyugdíjkorhatár felett van 52 dolgozó, 38-an pedig még ez évben elérik, 67-ben 56-an, 68-ban 34-en és 69-ben 96-an érik el a nyugdíjkorhatárt. Ez ezek a számok még nem is teljesek, hiszen nem minden munkakört vettem figyelembe, amely rátermettséget, megbízhatóságot és hosszabb szakmai gyakorlatot, széles körű szakmai tudást igényel. Tehát: durván számolva három év alatt csaknem 300 dolgozónk pótlásával kell számolnunk.

Hogyan kívánják ezt a problémát megoldani?

— Sajnos, még nincs végleges intézkedés a megoldásra, pedig máris szinte elképzelt vele. Ehelyett nincs lehetőség a megoldás módjainak részletezésére, így csak néhány elvi kérdést vetnék fel.

— Szerintünk az utánpótlás „befagyásának” és a növekvő létszámlétszámának az okát nem elsősorban a bérhelyzetben kell keresni. Hiszen a Postához került fiatalok nálunk is, hason-

Beszélgetés Buza Mártonné dr.-ral, a Postavezérigazgatóság vezérigazgató-helyettesével, Dejcző Gáborral, a Budapesti Postaigazgatóság vezetőjével, dr. Rátky Lászlóval, a mozgópostafőnökség Budapest 78. vezetőjével, Vajda Józseffel, az Erzsébet Távbeszélő Üzem vezetőjével, Sipos Imrénével, a Központi Táviró Hivatal távirászával.

vezzük. Ez tulajdonképpen szerves része az 1966. július 1-én érvénybe lépett Postaszabályzatnak. Az új Postadijszabásban részletesen szerepelnek azok a tudnivalók, amelyek a felek részére szükségesek ahhoz, hogy küldeményeiket szabályosan felszerelve adhassák postára és megismerjék mindazokat a feltételeket, amelyek a postai szolgáltatások igénybevételéhez szükségesek. Az új Postadijszabás természetesen könnyen áttekinthető táblázatokban tartalmazza a különféle küldemények díjtételeit is.

Korszerűbb kézbesítés

Várható-e további javulás a táviratok és expresszküldemények kézbesítésének meggyorsításában?

— A táviratok kézbesítésével kapcsolatos problémák közismertek. A kézbesítés meggyorsítása érdekében terveztünk a fokozott motorizálást. A táviratkézbesítők jelenlegi 25–30 százalékos motorkerékpár-ellátottságát jövőre 50 százalékra kívánjuk emelni. Új fajta kézbesítési rendszerek bevezetését is tervezzük. A nagyobb lakótelepeken olyan kézbesítőket alkalmazunk, akik ott laknak és lakásukra motoros küldőcövekkel szállítjuk ki napjában többször a táviratokat, expresszleveleket. (Hasonlóan a József Attila telepen már régebben bevezetett kézbesítési rendszerrel.)

— Jövőre a Posta terhére 50 ezer lépcsőházi levélszekrényt is felszerelünk. Az EM rendeletertelében az újonnan épülő lakóházakban a beruházás terhére folyik majd a szerelés. A szolgáltatások minőségét a táviratkézbesítők munkájának megkönnyítésével, bérzési viszonyaik felülvizsgálásával és fokozottabb ellenőrzésükkel is biztosítani kívánjuk — fejezte be nyilatkozatát Buza Mártonné dr.

lőképpen más iparágakhoz, körülbelül 1200–1300 forint fölött keresnek. A munkaerőhiány és vándorlás oka leginkább az, hogy a hozzájuk kerülő fiatalok nem látnak megfelelő perspektívát maguk előtt.

— A másik ok: az 1964. előtti alacsony bérszint miatt az általános bérszintnövelésre való törekvés nem tette lehetővé a kellően differenciált bérezést. Így a fiatal és az öreg kézbesítők között csupán 200–300 forintos különbség van, ami nagyon is alacsony. A megoldás módját tehát szerintünk az említett két probléma figyelembe vételével lehet biztosítani.

Mit hallhatnánk a jövő évi fejlesztésről?

— Fejlesztési gondjaink összefüggnek létszámproblémáinkkal — válaszolja Dejcző Gábor elvtárs. — Ismeretes, hogy a Postán az anyag feldolgozásának munkafolyamatai nem változtak lényegesen az elmúlt évtizedekben. A keleti postakombinát felépülésével — ennek befejezését a negyedik öt éves tervben várjuk — évtizedekre megoldódik ez a probléma.

— Addig is minden lehetőséget ki kell használni a nehéz fizikai munka megkönnyítésére, a munkakörülmények javítására. Fejlesztési osztályunk szállítószalag-típusok kialakításán dolgozik, hogy megkön-

nyíthessük az anyagmozgatást. A kézbesítők megterhelésének csökkentése érdekében tovább folytatjuk a kapu alatti levélszekrények felszerelését. Új létesítményeink közül legjelentősebb a Budapest 100-as hivatal, amely oktatási és szociális létesítményeivel az utóbbi évek legnagyobb beruházásai közé tartozik. Reméljük, hogy 1967-ben a 23-as Építőipari Vállalat biztosítja a tervezett építési ütemet és törleszt lemaradásából is — zárta nyilatkozatát Dejcző Gábor elvtárs.

Gépesítik a nehéz munkát

A mozgópostafőnökség Budapest 78. hivatalvezetője, dr. Rátky László. Előjáróban elmondja, hogy 1967-ben lesz a 10. évfordulója annak, hogy hivataluk jelenlegi szervezetében ismét önállóan működik.

Mi várható a mozgópostafőnökség területén a nehéz fizikai munka megkönnyítésére?

— Kiszámítottuk, hogy a bu-

Hogy kevesebb legyen a panasz

Az Erzsébet Távbeszélő Üzem vezetője, Vajda József szaktárs elmondja, hogy — bár üzemük területén 1967-ben nem várható nagyobb fejlesztés, mégis igen jelentősek és sokirányúak a feladatok:

— A főközpontban bevezetett és jól bevált új karbantartás további csiszolásával kívánjuk emelni a szolgáltatások szintjét — mondja Vajda elvtárs. — A régi távbeszélő-hálózat sok hibaforrást rejt magában, ezért nagyon fontos, hogy a föld feletti hálózatot a korszerű követelményeknek megfelelő állapotba hozzuk. Ezt a munkát 1967-ben megkezdjük. Bizonyos, hogy a karbantartás és korszerűsítés eredményeként lényegesen csökkennek az előfizetők panaszai, a bejelentett hibák. További célunk a jövő évre, hogy kielégítsük azokat az igényeket, amelyeket a távbeszélő-állomással rendelkezők jelentenek be.

A távgépíró-hálózat további automatizálása

A Központi Táviró Hivatalban, a belföldi kezelési osztályon dolgozik Sipos Imréné távirász:

— A termelési tanácskozáson tájékoztatást kaptunk a távgépíró-hálózat automatizálásának további fejlesztéséről. Tudjuk, hogy jövőre a szolnoki, veszprémi és a győri központ bekapcsolásával gyakorlatilag befejeződik ez a nagy munka.

— Az új TGX-hálózattól azt várjuk, hogy majd a táviratok jóval hamarabb megérkeznek rendeltetési helyükre, továbbá azt, hogy a kevesebb áttáviratozás nyomán lényegesen csökken majd a csonkítások és ferdítések száma. Arról is tájékoztatást kaptunk és nagyon örülünk neki, hogy 1967-ben korszerűsítik a munkahelyeket, felépül a modern szalagpostarendszer. Bizonyos, hogy ez

dapesti pályaudvarok közötti csomagátvitel során dolgozóink naponta 600 tonna súlyt emelnek. Ha az egyenkénti csomagrakás helyett peronkocsikkal szállíthatnánk, dolgozóinkat mintegy 400 tonna súly emelésétől mentesítenénk. 1967-ben, több évi útkeresés után, reméljük, megvalósulnak elképzeléseink; s valóban döntő lépést teszünk előre a munka gérosításában.

— Szorosan ide tartozik hírlapmozgópostáink rakodásának gépesítése is. Egy-egy hírlapmozgópostába, közvetlenül az indulás előtt, hozzávetőleg 7–8 tonna újságot kell nagyon gyorsan, legalább háromszori emeléssel berakni. A jövő év végére, a berakodás gépesítésével, viszonylag kisebb beruházást igénylő szállítószalag felhasználásával kívánjuk döntően megkönnyíteni a nehéz rakodási munkát.

— A Postás Dolgozó is ismételtén foglalkozott azokkal a rendkívül mostoha, sok baleseti veszéllyel rejtő munkakörülményekkel, amelyeket a több éve húzódó építkezés okoz — folytatja nyilatkozatát dr. Rátky elvtárs. — Az építkezés jövő évi befejezése, amelyről a Postás Dolgozó legutóbbi száma is hírt adott, jelentősen megjavítja a munkakörülményeket.

— 1967-ben a 30 új lengyel gyártmányú mozgópostakocsi forgalomba állítása is sokat javít helyzetünkön, hiszen az utóbbi néhány évben 22 négytengelyes mozgópostakocsit kellett kicserélni. Reméljük továbbá, hogy 1967-ben az ediginél is nagyobb mértékben sikerül csökkenteni utazó dolgozóinknak az átlagot jóval meghaladó nyilatkozási idejét — fejezte be nyilatkozatát dr. Rátky László.

— Az udvariassági formák betartása mindenkire egyaránt kötelező, de ránk, postásokra, akik a felekkel foglalkozunk, még fokozottabban érvényes. A gyors és udvarias, kellő körültekintéssel tett intézkedések öregbítik a Posta jó hírét, még több megbecsülést szereznek a Posta dolgozóinak. A jövő évben még nagyobb gondot fordítunk arra, hogy javítsuk, csiszoljuk a felekkel kapcsolatba kerülő postások tárgyalási készségét, módszereit.

— Nagyon fontos célunk továbbá 1967-ben, hogy a legfontosabb munkaterületeken a társüzemekkel tapasztalatcserét szervezzünk. E tapasztalatcserék eredményeként arra számíthatunk, hogy meggyorsíthatjuk a különböző munkakát, több segítséget nyújthatunk egymásnak — mondotta végül Vajda József üzemvezető.

jelentősen megkönnyíti majd a munkát, szinte teljesen megszünteti a fázasztó kihordást, meggyorsítja a táviratok mozgását.

— Szeretném, ha az új esztendőben sikerülne megfelelően felkészülni az új gazdasági mechanizmusra és ezen keresztül sok elképzelésünk, tervünk gyorsabban megvalósulna.

— Hogy személyes dolgot mondjak: először is nagyon szeretném, ha 1967-ben már beköltözhethetnék az új lakásunkba. Hároméves házaspárunk és van egy másfél éves kislányom. Remélem, hogy a kongresszuson bejelentett gyermekgondozási bejárat, amit jövőre bevezetnek, már második, esetleg harmadik gyermekemnél én is igénybe vehetem — mondotta befejezősül Sipos Imréné.

V. I.

Bíráltunk – intézkedtek

A Postás Dolgozó szeptemberi számában „Hivatástudatból — kitűnő” címmel a mozgópostások munkájáról, problémáiról írtunk részletesen. A riportert néhány nagyobb forgalmú vonalon végigutazott a mozgópostakocsiban, hogy a realitásnak megfelelően számolhasson be olvasóinknak tapasztalatairól. Megírtuk, hogy milyen nehéz munkát végeznek, nem a legmegfelelőbb körülmények között. Piroška István, a Postavezérigazgatóság ügyosztályvezetője levélben válaszolt a riportban említett problémákra. A terjedelmes levél tulajdonképpen magyarázkodik, de néhány fontos kérdés felett átsiklik. Megemlíti ugyan, hogy a fővonalakra 30 db korszerű, minden szociális követelménynek megfelelő négytengelyes mozgópostakocsit terveznek beállítani, s e kocsik beszerzése folyamatban van. De nem említi, hogy 1966-ban már 15-ön felül van azoknak az 500-

teljes egészében egyetértett. Nem könnyű a probléma megoldása, hiszen elsősorban fiatalokról van szó, akiket munkájukat szerető, fegyelmeztetett dolgozókká kell nevelni. Ez irányban az eddigieknél még többet kívánnak tenni. A szakszervezeti bizottságok és a KISZ-szervezetek segítségével a jövőben még jobban számíthatnak.

Egy másik cikk az igazgatóság hatáskörébe tartozó munkaszállások helyét bírálja. Jelentősebb felújítást épírt a városrendezési tervek figyelembevételével nem lehet a szóban forgó munkásszálló épületein végezni. De a lehetőségeken belül a jövőben mindent megtesznek, hogy az ott lakók barátságosabb körülmények között élhessenek. Megjavítják például a villanyhálózatot, festést, jövőre pedig átépítik a fürdőt. Ez utóbbi természetesen a hitelkeret engedélyezésétől is függ.

„Bírálatunk nem volt hiábavaló” cím alatt munkavédelmi őrhivatalunk a Teréz Távbeszélő Üzemben és a Díjbeszedő Hivatalban szerzett tapasztalatokról szól. Szabó János, a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság üzemviteli igazgatóhelyettese közölte: mindkét részlegben intézkedett, hogy fokozottabban ügyeljenek az öltözők rendjére, tisztaságára. A jövő év során egyébként 1 millió 700 ezer forint beruházással tovább korszerűsítik az egész épületet, így az ottani munkakörülmények nagymértékben megjavulnak.

„Várják a tornacsarnokot” cím alatt októberi számunkban egy bíráltó megjegyzés is elhangzott, hogy a technikumok testnevelő tanárai nem támogatják kellően a tornaszakosztályt. Novemberi számunkban már közöltük egy testnevelő tanárnő hozzászólását, de Reiff Frigyes, a Postavezérigazgatóság szakosztályvezetője is megvizsgálta a problémát. Kiderült, hogy a Puskás Tivadar Távközlési Technikum tanulói közül a PSE-ben 19-en, az iskolai PSE sportkörben pedig 12-en sportolnak. Idegen sportkörben 24-en. A Postaforgalmi Technikum tanulói közül a PSE-ben 22-en, heten más sportegyesületben sportolnak. Sajnálkozását fejezi ki, hogy a két technikumnak a PSE-ben szereplő tanulói közül csak a Távközlési Technikum két tanulója szerepel a tornász szakosztályban. De ennek objektív okai vannak. Mindenesetre a tanárok a jövőben is minden lehetőséget megtesznek, hogy egyre több fiatal vegyen részt a sportmozgalomban.

Novemberi számunkban „Lucca székénél is lassabban készül” cím alatt kritizáltuk a Budapest 70, 78-as hivatal építési, felújítási munkálatainak elhúzódsát. Tettünk néhány javaslatot is, amelyekre Dejcző Gábor, a Budapesti Postaigazgatóság vezetője válaszolt. Közölte, hogy személyesen tárgyalt az EM. 23. sz. Építőipari Vállalat igazgatójával, de eredmény ebből adódóan sajnos nem született, s az ez évre betűtezett kivitelezési keretösszeggel szemben mintegy 500 ezer forint lemaradás várható.

Ezzel kapcsolatosan a legutóbbi központi vezetőségi ülésen Nemes Sándor postavezérigazgató-helyettes már megnyugtatóbb választ adott: 1967 végére biztosítja az anyagi fedezetet a korszerűsítési, építési munkákat befejezéséhez.

Szintén a novemberi lapban „Egy tragikus baleset nyomában” cím alatt Bakó Ferencnek a csárdaszállási állomás történt halálos balesetét írtuk le tanulságként. Néhány kritikai megjegyzést is tettünk, amelyekre Fodor István, a Szegei Postaigazgatóság vezetője válaszolt. Intézkedett, hogy a jövőben a járatosok részére továbbképző balesetelhárítási oktatást rendezzenek az érdekeltektől hivatalt vezetőjével, hogy ők a beosztottjaikkal ismertessék.

B. Gy.

TUDÓSÍTÁS A NYUGATI HA TÁRSZÉLRŐL

Vas megyét, országunk nyugati határszélét munkaszerező nép lakja. Az ősek nagy szerepet játszottak hazánk történelmében, s a ma embere se marad el mögöttük. Ha az év eseményei közül csak a kongresszusi munkaversenyt ragadjuk ki, megállapításunk máris beigazolódt. Vas megye postás dolgozóinak 98 százaléka készült például a IX. kongresszusra jobb munkával. Szombathely 1. postahivatalában a Táncsics-brigád ez évi feladatának maradéktalan teljesítésére adta szavát. Október 31-én már jelentették: Tervüket teljesítették. Egyébként az októberben megtartott termelési tanácskozásokon sok brigád, hivatal módosította eredeti munkafelajánlását, s ami még figyelemre méltó, a legjobbakat már jutalmazták is.

zetője. *Halmi Ferenc*, a postahivatal vezetője pedig kijelenti: ez az egész állapot túlzás nélkül enyhén szólva kifogásolható.

Véleményünk: az igazgatóság vegye figyelembe a megyebizottság észrevételeit és vessen véget a fent említett túrhelyzetnek.

Legyen jobb világítás!

A megyebizottság titkára vállalkozik arra, hogy bemutassa a megyében néhány hivatalt, s az ott dolgozókat. Elfogadjuk *Mihályi József* megyebizottsági titkár javaslatát: Szentgotthárdra utazunk.

A szentgotthárdi postahivatalban megismerjük *Sasgáti János* né hivatalvezetőt, *Pösz Bertát*, a járás szakszervezeti

az intézkedések — hallottuk *Dalos István* né titkár szakszervezeti bizottság titkár-helyettesétől. Lelkiismeretes, kedves emberek a körmeidiek. Néhányuk neve is idekiváncslik. A felvétel szocialista brigádjának vezetője *Pintér Katalin*. A távbeszélőbrigádé *dr. Kovács Kálmán*, a kézbesítőké pedig *Horváth János*.

— Lányok, készítsétek gyorsan ki magatokat, mennek hozzátok fotózni! — adták a hírt már előre, s mire bekopogtatunk a távbeszélőközpontba, már minden a legnagyobb rendben. Lencsevégre kaptuk *Bacsák Bélánét*, *Janni Ferenét*, a szocialista brigád szolgálatban levő két tagját.

Akit legyőzött a bürokrácia

Sárváron keressük *Bella Sándor* körzetmestert, s a megyetitkárságon meglepetéssel hallja: pontosan egy napja, hogy lemondott, s helyette *Rácz Istvánt* nevezték ki körzetmesternek. *Bella Sándor* ugyanis nem győzte elvégezni az adminisztrációs munkát. Mint szakember kiváló, hiszen 1948 óta táviró munkás, majd vonalfelügyelő.

— Annyit már tudok, hogy a körzetben lemaradás van a munkában, ez persze nem *Bella* szaktárs hibája, hiszen hiányzott neki egy embere a létszámból. Jó dolog a körzetmesterség létrehozása, Szombathelyen már igen szép eredményeket tudnak felmutatni. De ami igaz, az igaz. Nagy az adminisztráció — mondja az új körzetmester, *Rácz István*.

A sárvári járás szakszervezeti bizottságának titkára: *Takács Ferenc*. Érdeklődési köre igen szerteágazó. Elbűszkélkedett például azzal, hogy a hivatalból 22 dolgozó vett részt a nyáron a Kilán sportmozgalomban. Röplabdacsapatokat, kispályás labdarúgócsapatokat vertek meg sorra, a tekeversenyben is elismerésre méltó eredményeket értek el. *Sipos Mária* hírlapírója például három aranyérmes szerzett. Sokan tanulnak itt. Volt úgy, hogy tízen jártak egyszerre iskolába. Két év alatt három leérettségiztek, az idén ugyanennyien készülnek az érettségire. Ketten nemrégiben kezdték meg a tanulást. Bemutatta *Pécsi Jenő* sportfelőst, *Fábián Ottó* bér- és termelésfelőst meg *Korda Frigyes* az 56 éves hivatalvezetőt, aki korát meghazudtolva vett részt a fent említett sportmozgalomban. Van három szocialista brigádjuk. Megváltozott a dolgozók egymáshoz való viszona.

— Az elvem: egészséges, tanulni emberekre van szükség társadalmunkban. A sport és a tanulás nélkülözhetetlen ahhoz, hogy a jövőben egyre növekvő feladatoknak maradéktalanul eleget tegyünk. Az új gazdasági mechanizmusra nekünk, tisztségviselőknek alapszan fel kell készülnünk és az eddigiekkel még jobban kell dolgoznunk — mondja el őszinte véleményét *Takács Ferenc* szb-titkár. S e szavak nem közhelyek, hiszen a sárváriak példája mindennél többet mond.

— Takács szaktárs egyébként megyebizottságunk társadalmi instruktora is. Általában havonta egyszer meglátogatja a celldömlőket, s komoly segítséget adott már eddig is az ottani szakszervezeti munkához — halljuk *Mihályi József* titkártól. Ez az instruktori módszer bizony figyelemre méltó, s ajánljuk a többi szakszervezeti közép szervnek is.

Árvíz után

— A posta? Arra jobbra.
— A posta? Arra egyenesen.
— A posta? Arra balra, a harmadik utcában.

Ilyen eligazításokat kaptunk a répcelaki járókólóktól. Nem, nem vezettek félre bennünket. Az 1965 áprilisi árvíz óta három helyen kénytelen a posta működni. *Jagodics Jenő* és felesége például egy volt cukrászda szűk helyiségében fogadott.

— Látják, ez a felvételi helyiségünk, több mint egy éve. Ott ügyfélnél több nem is fér be. Ide állnak az asztalok közé, vagy ahová tudnak. S ez alatt kétezer forint hiányom is volt. Vonják is szigorúan havonta részletekben — újságolja *Jagodics Jenő* hivatalvezető. — A tetemes anyagi káromhoz azonban öröm is vegyül. No jöjjenek csak velem, mutatok valamit. — S néhány száz méterrel arrébb egy utca, vadonutaj házakkal. Az első épület az új posta. — Végre emberi körülmények között dolgozhatunk és lakhatunk. 600 ezer forintba került ez az épület, ma volt a műszaki átadás.

Most már értjük az anyagi kár és az emberi örömek összefüggését. Már beköltöztek a répcelaki új, korszerű postahivatalba. Érezzék jól magukat ott és sok sikert kívánunk munkájukhoz.

„Ekkorát fogtam!”

— Mert két kiló 70 deka volt az a ponty, amit nemrégiben kifogtam a Rábából. A horgászás a hobbim, no meg a munka.

szereti a családját is, nem kevesebb, mint öt gyermeke van. A legifjabb 10, a legidősebb 21 éves. A hivatal azonban bizony nagyon elhanyagolt állapotban van. A repedezett falakon át az eget látni.

— Öt éve ígéri az igazgatóság az új postát. S ezt az ígéretet minden évben megújítja. Ezért halogattam a festést is. De most már nem hiszek, tavaszra kifestetek. Még ilyen körülmények közt is ötös minősítést a hivatalunk — mondja a vezető, s a hallottakon bizony el kell gondolkoznunk. Vajon a Soproni Postaigazgatóság illetékes vezetői miért csak ígéretnek, miért nem cselekednek? Nem gondolnak arra, hogy az ilyen

csoljuk a hallottakat: A közelmúltban járási szinten a pártbizottság összehívta a szocialista brigádvezetőket tanácskozásra. Ott elsőként említették meg a Celldömlő 1. postahivatal héttagú távbeszélő szocialista brigádját, amelynek tagjai egy kivételével gyermekek anyák. A szocialista együttélésnek, egymás segítségének szép példáját produkálták az asszonyok. Amikor valamelyikük szabadnapos, az elmegy a bölcsődébe, s hazaviszi magával annak a munkatársnőnek a gyermekét, aki szolgálatban van. Ugyanezt teszik, amikor piaci vagy bolti vásárlásról van szó. Az szb a közelmúltban 32 jegyet vásárolt a faluszínház csejldö-

Bacsák Béláné, Janni Ferené és dr. Kovács Kálmán — akik már a szocialista brigád cím birtokosai

ígérgetések nem erősítik az emberek bizalmát?

Akik megfiatalodnak

Mert ezt történt Celldömlő 1. postahivatalnál a napokban. A falak újrafestve, az ajtók hófehérre mázoltak. Az irodában szinte egy kis szülműtést találunk. *Somogyi Sándorné*, a celldömlői 1-es és 2-es postahivatal közös szakszervezeti bizottságának titkára, *Németh Sámuel*, az 1-es postahivatal vezetője és *Holzmán Lajos*, a megyebizottság munkavédelmi bizottságának tagja tanácskoztak. Kedvünkre megszakították néhány percre a beszélgetést. Nyílik az ajtó, *Rempert Kálmán* lép be, látszik, sietős a dolga, ezért csak úgy odasúgja *Somogyi Sándornénak*: „Köszönöm, hogy az szb lehetőséget biztosított arra, hogy fiam Balatonszabadban üdülhetett. Nagyon jól érezte magát.”

Távíratí stílusban tolmá-

mölki előadására, s azt igazságon elosztotta a két hivatal munkában élenjáró dolgozó között jutalomként. Holzmán szaktársától megtudtuk, hogy a megyebizottság munkavédelmi albizottsága általános felmérést végez a megye területén a munkakörülményekről. Eddig 35 hivatalt néztek meg, s megállapították, hogy tíznél nagyon sürgősen intézkednie kell az igazgatóságnak. Egyébként a teljes felmérést jövő év áprilisára fejezik be a megyebizottság munkatervére alapján.

Ránk esteledett. A nap folyamán találkoztunk elégedett és kevésbé elégedett dolgozókkal. Láttunk dicsérendő és kevésbé dicsérendő jelenségeket. Számunkra mindenestre tanulságos volt a Vas megyei látogatás. Reméljük, ugyanez lesz a hatás Sopronban is.

Irta: Bérces György

Fotók: Wormser Antal

Helytállás - hóviharban

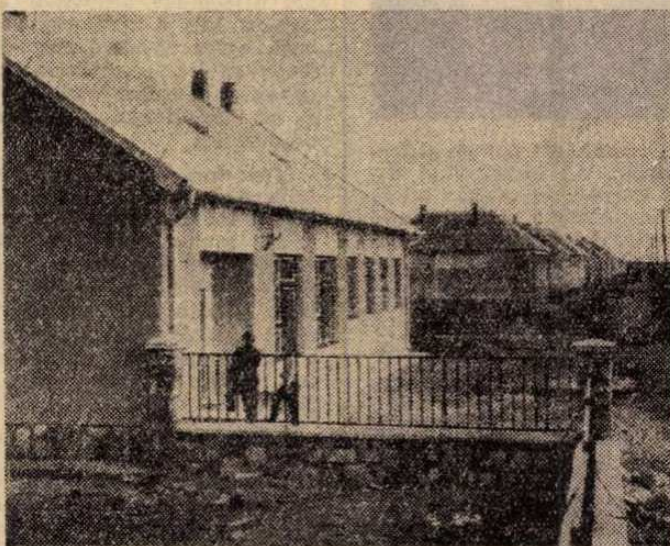
November végén a Dunántúl déli részére váratlanul telepedett rá a vastag hótakaró. Harmadikára virradóra feltámadt a szél is. A Pécsi Postaigazgatóság ügyeletére befutottak a jelentések: Somogyban huzalszakadás, oszlopodolés mindenfelé! Hamarosan kirajzolódott a kép: Csurgó, Nagyatád és Barcs térségében tombolt leg-erősebben a vihar. A Csurgó-Gyékényes vasútvonal mentén az egész oszlopsor a földön fekszik, vagy megdőlt. A vasúti jelzőszolgálat is üzemképtelenné vált. Keptelenség táviratozni, telefonálni.

Az elhárító gépezet késedelem nélkül működésbe lépett. Hálózatépítő csapatok, körzetmesterek és vasúti brigádok egyszerre mozdultak meg Gyékényes felé. Teherautók szállítani kezdték az anyagot. A

kora délutáni órákban már teljes ütemben folyt a munka. Az ideiglenes kábel kúszott előre, pedig ugyancsak cudar idő volt. A szél fogvacogtatón egyre rázta az embereket. Megállás, megtorpanás nem volt. Fáradtan, éhen-szomjan ment a munka, s 18 óra 40 perckor — 14 órai szünetelés után — ismét élt a vonal.

A vállvetve dolgozók közül igen nehéz valakit is kiemelni. A gyékényesi szakaszon ténykedő *Takács László* és *Szekszárdi István* munkavezetők brigádjai, a „házigazda” csurgói és barcsi körzetmesterek dolgozói talán mégis megelőzték a többieket. Este, amikor szálláshelyükön a jó meleg krumplicipaklást fogyasztották, valóban megelégedéssel mondhatták el: ez férfimunka volt.

Dr. Pazar Ferenc

Egy boldog házaspár postaházánál

Voltunk a helyszínen. A postahivatal alagsorát valóban teljesen a HÁLEP birtokolja. A léckerítéssel elválasztott boksokban, a folyosón szanaszét kábelek, különböző anyagok, s bent a sarokban az „öltöző”. Mert a megnevezés csak is idezőjelbe kíváncslik. *Benkő Zoltán* hálózatszerelő segédmunkás éppen munkaruhát öltött, kicsit viszolyogva néz körül, hová is rakja a bejáró öltönyét, kabátját. Kosz, piszok, limlom e kamrákban is.

— Más nincs! Ha vidéken dolgozunk, akkor jobb, mert bérelünk egy szobát, berendezzük ágyakkal, szekrényekkel. Hogy Szombathelyen is bérelhetnénk egy szobát? Erre nem is gondoltunk, de azt hiszem, az igazgatóság sem — magyarázódik *Németh László*, a HÁLEP szombathelyi építve-

Szocialista emberek

„*Óri Antal* né november 6-án jött, hogy segítse leadni a hírlapokat... Október 15-én nagyon erős volt a táviróforgalom. A távbeszélőkezelők segítettek a távirásoknak... Szeptember 9—10-én *Mária* névnapon ugyancsak sok volt a távirat. Minden épkezláb ember segített.” Mindezeket a távbeszélőközpontban és a felvételnél alakult szocialista brigádok naplóiban olvastam. Ilyen kollektívánál már érthető az is, hogy ez év április 4-én a körmeidiek megkapták a Kiváló Hivatal címet.

— Szakszervezeti bizottságunk épp a napokban fejezte be a téli felkészülés ellenőrzését a járásban. Megállapítottuk: mindenütt az előírásoknak megfelelően megtörténtek

nya, munkája, ezt egyébként az is tanúsítja, hogy 1958 óta minden évben megkapták a Kiváló Hivatal címet. A szakszervezeti bizottság a gyerekekről is új módon gondoskodott. Nem rendeznek Télapó-estet, hanem gyermekszűrt.

kám és a családom — adja elő kedélyesen az újságíró tollára kíváncsító eseményt *Dejzsi István*, Ostffyasszonyfa postahivatalának vezetője, miközben jellegzetesen szétárt karokkal illusztrálja a nagy horgászok. Elhisszük, hogy

az előfizetéses LOTTO szelvény!

1 szelvényt 1-szer tölt ki, 1 hónapig játszik vele Feltétlen résztvesz a havi jutalomSOROLÁSON!

Milliók a helyközi távbeszélőszolgálat fejlesztésére

A Helyközi Távbeszélő Igazgatóság tevékenységét még a szakmai körökben sem ismerik eléggé. Az újságok is megtehetik ritkán foglalkozni munkájával, — igazságtalanul. Mert talán ugyan **Hollósy Károly** fejlesztési igazgatóhelyettes megjegyzése: „Nincsenek látványos dolgaink, s talán ezért kerülnek el bennünket a sajtó munkatársai”. — Am az igazgatóság felügyelete alatt folyó munka ennek ellenére létfontossággal bír.

Nagyobb a beruházási lehetőség

— Feladatunk, hogy a gerinchálózat megfelelő kiépítésével, elegendő számú távolsági áramkör létesítésével és üzemeltetésével biztosítsuk a nagyvárosok helyközi távbeszélő-forgalmának lehetőségét — válaszol kérdéseinkre **Hollósy Károly**. — S örömről beszél, hogy két-három év óta — csaknem 10 évi szünet után — a korábbiaknál összehasonlíthatatlanul nagyobbak a beruházási lehetőségeink.

Az elmúlt évek legjelentősebb munkája a Budapest—Miskolc közötti távbeszélőkapcsolat fejlesztése volt. A 72 millió forintos beruházást mindössze néhány nappal azelőtt, december közepén helyezték üzembe. Az áramkörök számát két és félszeresére növelték. Ezáltal — remélhetően közmegegyezésre — ki-elégítik Miskolc, Gyöngyös, Füzesabony, Eger és Hatvan távolsági távbeszélő-igényeit, továbbá az érintett nemzetközi irányokat. Olyan áramköröket építettek, amelyek alkalmasak a távvalasztás széles körű bevezetésére.

— Az NDK-ból importált 60 csatornás berendezést összehajásítottuk a Telefongyárból beszerzett csatornakerekekkel. A távtápláló berendezéseket és a távtápláló erősítőket házilag készítettük el — egészíti ki a vázlatokat **Hollósy Károly**.

Évente 100 millió forint

A helyközi telefonhálózat rekonstrukciója tehát megkezdődött. Évente mintegy 100 millió forintot fordítanak erre a célra — mint ahogyan azt **Nemes Sándor** postavezérigazgató-helyettes egy korábbi sajtótájékoztatójában bejelentette.

Az összegből többek között Budapest—Vác, Dorog—Esztergom, Szolnok—Békéscsaba, Pécs—Kaposvár, Dombóvár—Szekszárd között megszüntetik a légvezeték, helyette üzembiztosabb kábeleket fektetnek le. A Budapest—Szolnok—Debrecen—Nyíregyháza—Záhony vonalon — a villamosítással összhangban — korszerű, nagyteljesítményű föld alatti átviteli utat építenek a mostani légvezeték helyett.

Kelet—nyugati irányban ugyancsak korszerű hálózatot hoznak létre, amelyhez Budapest—Győr között nagykapacitású kábelrendszert, míg Győr és Ausztria között szélessávú mikrohullám összeköttetést építenek, s azt csatlakoztatják a Románia felé menő mikrohullámú vonalhoz.

Cél: a várakozási idő csökkentése

— Igazgatóságunk jövő évi fejlesztési programjából a bel- és távbeszélő, valamint a nemzetközi kezelő távvalasztás bevezetése emelkedik ki — segit az eligazodásban **Hollósy Károly**.

Mindenekelőtt a várakozási időt akarjuk csökkenteni. Jelenleg, sajnos bizonyos viszonylatokban még előfordul, hogy órákig tart, míg a kérés számot kapcsolni tudják. **Nemes Sándor** vezérigazgató-helyettes a már említett sajtótájékoztatója alkalmából elmondotta, hogy a vidéki telefonközpontok bővítésével egy időben felszerelik a távolsági

forgalmat automatizáló kapcsoló berendezéseket. Ily módon néhány vidéki város, így Győr, Szombathely, Kaposvár, Pécs, Debrecen, Szeged és Vác előfizetői közvetlenül társasághatják, hívhatják majd egymást, valamint a fővárosi előfizetőket.

— Pápa, Veszprém, Budapest közötti kísérleti szakasz üzembehelyezése a Beloiannisz Híradástechnikai Gyar által szállított berendezésekkel most van folyamatban. A belföldi távvalasztás szélesebbkörű bevezetésére a próbázem lezárása, a tapasztalatok értékelése után kerül sor — tájékoztat a Helyközi Távbeszélő Igazgatóság fejlesztési igazgatóhelyettese. — A nemzetközi viszonylatú félautomata kezelésmód (ami azt jelenti, hogy a budapesti kezelő közvetlenül társasághatja a meghívott külföldi állomás számát és viszont, tehát a jelenlegi két közbeiktatott kezelő helyett egy is elegendő) bevezetése két ütemben fog megtörténni.

Félautomata interurbán központ épül a fővárosban

Az első ütemben, 1967. december 31-ig ideiglenes és átmeneti megoldással 80 nemzetközi áramkör befogadására alkalmas félautomata központot létesítenek az igazgatóság

Horváth Mihály téri épületében.

— Az ideiglenes megoldású központ mintegy 150 négyzetméter helyet igényel. Ezt a helyet úgy biztosítják, hogy átmenetileg összebb szorúlnak az irodákban, műhelyekben és az öltözőkben — mondja **Hollósy Károly**. A kényelmetlenséget vállaljuk, mert ily módon 2 évvel előbb valósíthatjuk meg a valutaszerző, illetve megtartó nemzetközi viszonylatú félautomata kezelési módot.

Végleges megoldásként új épületben helyezik majd el a 250 nemzetközi áramkör befogadására alkalmas félautomata központot. A Horváth Mihály téri épület háta mögött, a Bacsó Béla utca és a József utca által bezárt részen létesül majd a 150 millió forintba kerülő beruházás. A bontási, területfelszabadítási munkálatokat már elkezdtek. Az építkezésnek és a berendezéseknek 1968 októberére kell szerelésre kész állapotban lenniük. E beruházás befejezése 1970.

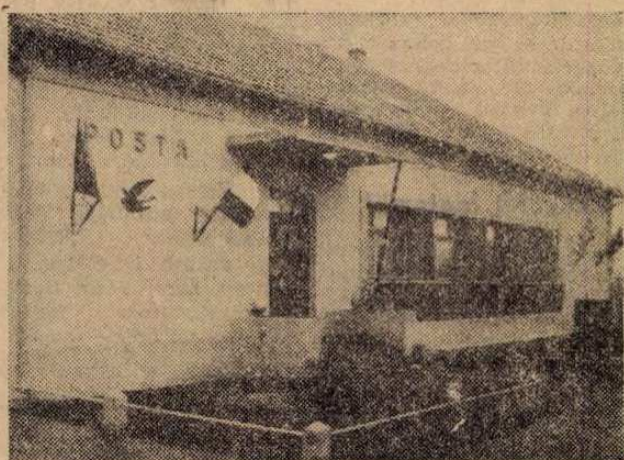
A fővárosban megépülő félautomata nemzetközi központ lehetővé teszi, hogy — a belföldi távvalasztás megvalósításával párhuzamosan — a nagyobb vidéki, automata központtal rendelkező városok is bekapcsolódhassanak a nemzetközi félautomata telefonforgalomba.

MACSÁRI KÁROLY

Új postahivatalokat adtak át

AZ ÖTVENEDIK

1945 óta ugyanis ennyi új postaházat épített a Szegedi Postaigazgatóság a területén. Az ötvenediket december 8-án a Békés megyei Csorvás községben adták át **Horn Dezső**, a közlekedés- és postaügyi miniszter első helyettesének jelenlétében. Az átadási ünnepségen megjelent **Fodor István**, az igazgatóság vezetője és **Törvisházy Lajos**, a szakszervezet Békés megyei Bizottságának titkára. **Fodor István** elmondotta, hogy az utóbbi hat évben ugrásszerűen meggyorsult az építés üteme. Felhívta a figyelmet arra, hogy 1960-tól 1966 végéig a postán összesen 120 kispostaház épült, s ennek több mint egyharmada a Szegedi Postaigazgatóság területén. Ebben nagy része van a megyei, járási, községi pártszervezetek és tanácsok segítségének, támogatásának is, mivel megértették, hogy az új kispostaházak építése községfejlesztési feladat is, és érdeke ez mind a postának, mind a lakosságnak. A postaigazgatóság területén eddig elkészült kispostaházak építési költségeinek mintegy 70 százalékát a posta, a többit a tanácsok szolgálták. Jelentős segítséget adtak a megyei tanácsok az al, hogy a posta rendelkezésére bocsátották a kivitőbrügadokat. Mindent egybevetve: az igazgatóság területén ilyen módon hamarosan megszűnnek a kispostaház gondok.

A Szegedi Postaigazgatóság példája követendő. A szervezési készség biztosította arra, hogy a további feladatokkal is sikerrel bírkóznak meg.

K. E.

Badacsonyan

November 29-én nagyobb számú vendégcsereg igyekezett Badacsonyra, egy csinos épület felé. Az új, emeletes postaház, alul vörös kövel kirakva, világos, nagy portálokkal, szépen beleilleszkedik a kulturált üdülőhely környezetébe. Csaknem másfél millió forintot beruházással épített. Tervezte: **K. Arner Klára**, a POTI tervezőmérnöke. Építette: a PEKÜ, nevezetesen **Luczó János** építő-brigádja és **Jancsó János** ácsbrigádja.

Dr. Bánhegyi József,
Soproni Postaigazgatóság

DISZTAVIRAT a IX. KONGRESSZUSRA

Az országon belül és határain túl a figyelem az MSZMP IX. kongresszusa felé irányult. Kommunizták tárgyaltak egy héten át a széles dolgozó tömegeket érintő kérdésekről, fontos bel- és külpolitikai kérdésekről. A dolgozó emberek elsősorban több és jobb munkával tanúsították egyetértésüket a párt politikájával. S a tanácskozáson egyszer-egyszer külön, soron kívüli napirend is volt: bejelentették a dolgozók táviratait, amelyek munkasikerekről szóltak.

„... Jelentjük a kongresszusnak, hogy a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság és a Beloiannisz Híradástechnikai Gyar közös szocialista brigádja a szerződéses határidő előtt 30 nappal, és a szocialista szerződésben vállalt határidő előtt 13 nappal előbb, kiváló minőségben elkészítették a Ferenc Távbeszélő Központ 4000-es bővítését, s azt december 2-án átadjuk a forgalomnak... Ezzel a munkával is kifejezésre kívánjuk juttatni, hogy pártunk politikájával teljes mértékben egyetértünk, s készek vagyunk további erőfeszítéseket tenni a kongresszus szűlő határidőit maradéktalanul végrehajtására...”

E távirat magáért beszél. A vasasok és a postások jó munkát végeztek. A kongresszus tapssal köszöntötte többek közt a fenti táviratot is. Bizonyára hasonlóan tapsolt 1017 előfizető is, amikor megkapták **Kulcsár Lajosnak**, a Ferenc Távbeszélő Üzem vezetőjének kedves hangú levelét, amelyben bejelenti, hogy december 2-án, 9 órakor készülékét üzembe helyezik. Igéretet tesz,

hogy a jövőben a napok minden szakában biztosítani kívánják a távbeszélő-berendezés kifogástalan működését. A riporterek talán nem is kellene tovább kommentálni, mert elkerülhetetlenül szócséplésbe bonyolódhat. Azért mégis meg kívánom jegyezni, hogy a szocialista munkaszervező-kötésnek ilyen formája még szélesebb körben, más postaszerveknél is alkalmazható. Jó dolog az, ha az elképzelések a tervezettnél hamarabb válnak valóra, gyorsabban, gazdaságosabban és jobban dolgoznak az előirányzottak. S ha ehhez hozzáteszük, hogy kevés az olyan terület, amely annyira a közvélemény érdeklődésének a középpontjában lenne, mint a telefonhálózat-bővítés, bizony csak elismeréssel lehet adózni. A Budapesti Távbeszélő Igazgatóság üzemében dolgozókat mindent elkövetnek az igények gyorsabb kielégítésére. 1966-ra eredetileg 8 ezer állomás felszerelését (előszervelekkel együtt) tervezték, s november 30-ig 11 658-an látniok...

A Ferenc központnál is több termódosításra került sor. A harmadik öt éves terv programja szerint a 4000 állomáskapacitás-bővítést még csak 1968 végén kellett volna befejezni. A Postavezérigazgatóság soron kívül biztosított hirtelt e munkára, s az igazgatóság szakmai és szakszervezeti vezetői megegyeztek a BHG szakembereivel, új határidőt állapítottak meg: 1966. december 31. Majd ismét határidőt módosítottak: december 15. majd december 2. Sikerült! Az átadási ünnepségen már az új feladatokról tanácskoztak. Sőt, amikor a munkában közreműködő dolgozók kultúrális egységű juttalmazási ünnepséget tartottak meg, december 15-én délután, szorakozás közben is az újabb tervekét kovácsolták.

A Ferenc központ bővítésén dolgozók már jóval az év befejezése előtt kezdték meg az új évet. A József központban dolgoznak, pedig ott csak jövőre kellett volna munkához látniok...

Moldován Tamás

Asszonyosiker a KRESZ-döntőn

A budapesti elméleti KRESZ vetélkedő döntőjére — a Fővárosi Köztit. Balesetelhárítási Tanács rendezésében — a Fővárosi Tanács Gerleóczy utcai klubjában került sor. A főváros sok ezer járművezetőjének 22 legjobbjára került a döntőbe, ahonnan — a további selejtezők eredményei alapján — hatan kerültek a „szuperdöntő” mezőnyébe.

A nagydöntőben már kizárólag budapesti jellegű közlekedérendészeti kérdéseket kaptak a résztvevők. **F. Kiss István**, a Posta Központi Járműtelep egyik furgonjának a vezetője például a budapesti hídak forgalmi rendjének ismertetését hárta ki a nehéz kérdések sokaságából. Izgatottságtól remegő hangon, de nagyon pontosan, szabatosan válaszolt. A szakemberekből álló zsüri tagjai és a szak-

társakból összeverődött közönség is elismeréssel adózott a postás gépkocsivezetőnek, amikor már a hídak közlekedésének január 1-én életbe lépő új rendjét is felsorolta — hibátlanul.

Két női résztvevője volt a KRESZ döntőnek és mindketten kitűnően szerepeltek. A taxisofőr **Fehérvári Béláné** lett a verseny győztese, **F. Kiss István** pedig a harmadik helyet szerezte meg. A jó szereplést 2600 forinttal jutalmazta az FKBT. De szép jutalom volt a győzelmi emelvényről lelépő **Kissné** számára az érte szurkoló fiának gratulációja is. Jól szerepelt a döntőben a Posta Központi Járműtelep egy másik gépkocsivezetője, **Lengyel Dezső** is, aki a 13. helyet szerezte meg a tanulságos vetélkedőn.

Vedres

Mit írnak rólunk?

A sajtó figyelme nem lankad, s tematikája elkerüli az egyhangúságot, azok a problémák pedig, amelyek vissza-vissza térnek, éppen ezáltal válnak figyelemre méltóakká, jelzik: elintézését várnak. A mérleg már nem kedvezőtlen!

Az Esti Hírlap „Elviszik a bódét” címmel a Karinthy F. u. 2. számú ház előtti hírlapírók panaszaát közli: „... ki tudja, miért, most úgy döntöttek, hogy a zárt bódét szabad-téri elárulási helyre cserélik fel”. Hasontól problémát vet fel az Esti-Magyarország, a Miskolc 1. hírlapírók csoportjának címére írt „táviratában” annyi módosítással, hogy a meglevő bódé állapotát kifogásolja. (Nem vezették be a villanyt, s az eső befolyik a bódéba.) A Kisalföld Győrről, a Vörösi Csillag Szállodáról szemben talált olyan elárulási helyet, amelyet a petróleumlámpa fénye tesz „romantikusított”.

A Népszava glosszáját azért említem meg, mert tartalma meglepett. Arról ír, hogy egy német nyelvű, a SZOT Szarvas nevű munkatársának címzett levelet — Szarvasra szállított a posta...

A Nógrádban jelent meg **Kazár Pál** segédmentő rövid, de igen elgondolkoztató levele. Az után összeesett egy asszony. Hozzáátartozója a Lottózsába ment, hogy telefonon kérjen segítséget, ám ott a telefon igénybevételét megtagadták tőle. Nem tartom szükségesnek hangsúlyozni, mennyire elítélendő a Lottózs dolgozóinak magatartása társadalmi szempontból. Ez csupán a kérdés egyik oldala. A másik már kizárólag postai ügy. Legjobb tudomásom szerint, orvos vagy orvost hívni kívánó személy jogosult a legközelebbi telefon igénybe venni, közhivatalban, üzlethelyiségben, vagy akár magánlakásban is. Ez az eset arra figyelmeztet, hogy ezt a szabályt az állomások tulajdonosaival kellő hangsúllyal közölni kell! (Igen alkalmas erre a telefonszámok.)

A Nők Lapja kedves fényképet közöl: boldog anya mosolyog rá, karjában újszülött kislánya. A büszke papa, **Zentai László**, a Győr 1-es számú postahivatal dolgozója. Szeretettel köszöntjük a mamát, a papát és Zitát, aki a Világtakarékossági Napon érkezett meg hozzánk.

Végezetül a Magyar Nemzet vezércikkéből szeretnék néhány sort idézni. Ezekkel a sorokkal kezdődik: „Az első világháború előtt naponta háromszor csöngött a postás. Aztán kétszer, most egyszer. És mi lesz néhány év múlva?” És ezek a befejező sorai: „... Régebben a postás, akár a gimnázium — rangot jelentett. A Magyar Posta világhírű — közművelődési — köznevelési — De postások nélkül aligha marad az. Hiába, akárhogy csúszkál-csavarjuk, ugyanoda jutunk: a sorokat rendezni kell. Új értékrendet kell teremteni! Az apák fejében, s a fiúk elképzeléseiben egyaránt.”

Íme: a posta gondja, a Magyar Posta ügye, országos gond, országos ügy. És nemcsak holnap, már ma is az!

B. L.

Egy hír!

A postás eszperantista csoport a Postás Művelődési Házba költözött (Budapest VI., Benczúr u. 27. II. emelet). Klubnap minden hétfőn 18 órakor. Kellő számú jelentkező esetén 1967. január 16-tól eszperantista tanfolyam indul. Kezdeket, haladókat és érdeklődőket szeretettel vár a postás eszperantista csoport.

Olcsón – divatosan

Az úgynevezett „kellemes gondok” közé tartozik a farsangi szezon ruhagondja. A bálozó lányok, asszonyok, elgondolkodnak a nyitott szekrény előtt, töprengve nézik a vállán nyugvó ruhát és azon tűnődnek, hogy mit is lehetne felvenni – hogyan lehetne újjávarázsolni a tavalyit. Néhány tanácsot adunk.

Először is nézzük a ruha hosszát. Idén rövidebb a divat, tehát haftuk fel a divatos ruhahossz szerint, ami a kortól, testalkattól függően változó. A vékony, hosszú lábú fiatal lányok térd fölé érő, a teltebb alakúak térdközépig érő, a molett nők térdet takaró ruhát viselnek.

Ha a ruhán gallér van, azt vegyük kisebbre, vagy vegyük le, s a nyakkivágást rögzítsük körül. Ha túl bő a szoknya, vegyük ki belőle, mert az sem divat. A divatos ruhaforma lefelé trapézosan bővül. A szoknyából nyert anyagot felhasználhatjuk egy kis gallér készítésére vagy egy új övmegoldásra. A ruha felső részét felfrissíthetjük gyöngyhímzéssel, viszont ebben az esetben ne viseljük ékszerrel, mert a gyöngyhímzés önmagában is elegendő dísz a ruhának.

Diszítethetünk még organzából vagy könnyebb anyagból készült rózsával, ami azonos színű a ruhával, vagy hozzá közel álló, harmonizáló színből készül. A rózsát az öv csukásánál vagy a

nyakkivágásnál helyezhetjük el.

Fiatal lányok táncruha-alapanyagai: bársony, tüll, csipke, madeira, batist, vékony szövet. A taft csak mint bélelszövet szerepel a tüll és a csipke alábélelésére, illetve a felsőrész összedolgozására. A szoknyarészről hagyjuk szabadon a bélést, hogy a szoknya esése szép legyen. Az alábélelésnek előnye; a ruha nem üldöki ki, jól megtartja formáját. A lányok minden olyan pasztell-színt viselhetnek, ami a hajjuk, bőrük színéhez jól áll. A teltebbek kerüljék a fényes anyagokat, mert az még teltebbnek mutatja az alakot. Nekik előnyösebb a most divatos mélyebb tónusú színek és matt anyagok. A ruha vonalánál részesítsék előnyben az enyhén, levegőben karcsúsított, princess formát. A karcsúak, vékony alakúak számára az úgynevezett bébi-ruhák, az empire vonalú ruhák előnyösebbek. A felsőrész különböző megoldással, mélyebb vagy kevésbé mélyített kivágással – ha szép telt a nyak- és vállvonal – az ún. kombinévpánttal is készíthető. A ruha fontos szempont a kivágott ruhák-nál vagy az átlátszó anyagoknál, hogy csak akkor vegyünk vagy csináltsunk ilyen ruhákat, ha megvan hozzá a megfelelő alsónemű is, például vállpánt nélküli melltartó, vagy princeess fűző, mert a legszebb anyagú ruhát is elrontja, ha a vállpánt kilátszik.

SCHIFFER KLÁRA

Hideg büfé

Sajtos angolosan. Kissé szikkadt fehér kenyeret vékonyan felszeletelünk. Elkeverünk 8 dkg vajjal, 1 tojássárgájával, 1 kiskanál mustárt, 8 dkg reszelt sajtot. Alapos kikeverés után rákenjük a kenyerszeletekre, 10 percre sütőbe tesszük, forróan faljuk.

Virslis zsúrstangli. Sós zsúrstanglinak levágjuk a végét, kivájjuk a belsejét és mustárral kikenjük. Megfőzünk feleannyi virslit, ahány tanglit akarunk készíteni; ha megfőtt, félbevágjuk és bedugjuk a kivájt süteménybe. Tetejét vajjal megkenjük és pár perc alatt a sütőben megforrosztjuk. (Készíthetjük úgy is, hogy egy egész virslit dugunk a tangliba.)

Rumos szeletek. 12 dkg

lisztet, 6 dkg cukrot, 2 kávéskanál finom rumot, 3 db tojás sárgáját jól összevesszük, kidolgozzuk, kisodrunk. Hosszúak szeletekre vágjuk, tojással megkenjük, durvára vágott dióval és kristálycukorral meghintjük. Zsírral kikent, lisztezett sütőlapra sütjük.

Diós kenyér. Hozzávalók: 4 dkg cukor, 3 db tojás sárgája és habja, 2 evőkanál víz, 3 szelet reszelt csokoládé vagy ennek megfelelő mennyiségű kakaó, 7 dkg liszt, 15 dkg gerezdes dió. A tojás sárgáját cukorral puhított csokoládéval vagy kakaóval, vízzel haboskenjük, hozzáadjuk a felvert tojásfehérjét, a lisztet és a gerezdes diót. Kikent, lisztezett tepsiben, közepes melegen sütjük, hosszúak szeletekre vágjuk.

kedő boltja mellett helyőrség állomásozott. A katonák hiába kerestek borítékot ismerőseikhez írt leveleik számára. A kereskedőnek támadt az az ötlete, hogy olyan papírt árusít amihez nem kell boríték. Folyóiratokból vágta ki az olyan képeket, amelyeknek a hátulján nem volt szöveg.

A világ leghíresebb portugál bélyeggyűjteményét, amely dr. Trincas lisszaboni orvosprofesszor tulajdonában állt, a napokban bocsátották Londonban árverésre 23 500 fontért.

Az Egyesült Államokban új szolgálatot vezetnek be: ünnepekre, esküvőkre, évfordulóra nemcsak üdvözlő táviratot, hanem úgynevezett „melodygramot”, táviratilag továbbított hangfelvételt is lehet küldeni.

Szabó László

4x4=16

- a) kétszobás + étkezőfülkés központi fűtéses örökklás (Budapest, a Köztársaság téren az Erkel Színházal szemben) beburkolva, személyautóval, vagy
- b) kétszobás komfortos családi ház vidéken garázzsal, személyautóval.
- Az 1968. évi mexikói olimpiára 2 darab részvételi jegy.
- Skoda 1000-es, vagy Moszkva 408 személyautó.
- 45 000, 15 000, 12 000, 10 000 forintos vásárlási utalványok

Fenti egészen rendkívüli nagyjértékű nyereményeket 4 darab egyenként 4, – forintos Szerencse-sorsjeggyel is megynhet.

KISERELJE MEG!

Szerencse-sorsjeggyel – szerencséje lesz!

Postás Panni levele:

MAMI

Mami december közepén nyugdíjba vonult... Munkatársai virággal, ajándékokkal és meghatott szavakkal búcsúzták Mamitól, mindnyájuk Mamijától, aki évtizedekig volt a hivatal betéglátogatója. Már hatvan éves elmúlt, így egyre nehezebben kocogott fel a IV. emeletre Klárihoz, akit üzemi baleset ért, és egyre nagyobb problémát jelentett kijutnia a zsúfolt autóbusszon Kispesre Molnárnéhoz, aki szülei szabadságon volt. De... azért mégis elment mindenkor, ahol beteg volt és ahol segíteni kellett. A szakszervezeti ajándék mellett mindig ott szerénykedett az ő ajándéka is, amely bármilyen szerény is volt, mégis jólesett.

Ilyen volt Mami és amikor elment, őr hagyott munkatársai szívében. Am az élet pergett, a napok egymás sarkába léptek, közeledett a karácsony. Rengeteg munka volt a hivatalban, mindenki sietett, kapkodott, teljes volt az év végi hajrá, s bizony... meg is feledeztek Mamiról, aki karácsony előtt egy pár nappal először látogatott be régi munkahelyére. Munkatársai kitörő örömmel fogadták és mégis... Valami nyomasztó ijedség lopakodott Mami szívébe, s egy röpké sóhaj hagyta el ajkát... „Nem kellek én már senkinek, nincs már rám szükség sem itt, sem a betegknél, sem otthon, hiszen ott sem vár senki...” Az egyedüllét ránehezítő érzése szinte kiült az arcára, amelyet megtört már amúgy is nagyon az idő és a bánat. El akarta titkolni érzéseit, de szeme mégis könnyes lett.

Kovácsné, régi munkatársa, megérezte, mi vajúdik Mamiban. Hogy lehetne segíteni? – villant át rajta. Tudta, hiába hívná meg Mamit az ünnepekre, nem fogadná el, mert nem akar senkinek fennhőz lenni. Ismerte jól. De... valami mégis eszébe jutott. – Mamikám! – szolt kedvesen. Tennél nekem egy nagy szívesseget? Mami szeme megvillant. – Szívesseget? Örömmel!

– Mamikám! Olyan sok a munkám itt is, otthon is, holtáradt vagyok. A két kőlyök is annyi munkát ad, hogy csak győzzem elvégezni. Megkérnélek, segíts nekem az ünnepek alatt egy kicsit otthon. Jó? Legyen nálunk a két napban, és már most is jó lenne, ha egy-két apróbb dolgot vásárolnál, mert nekem arra sincs időm.

Mami bizonytalan lett. – Szívesen, de nem leszek alkalmatlan? Kovácsné megnyugtatta. – Sőt! Nagyon hálás leszek neked...

– Oh, hogy megváltozott egyszerre Mami élete! Egészen felvillanyozódott. Jött-ment ő is a boltokban a vásárló emberek között, boldogan várta az ünnepeket. Tászkájában a Kovácsné gyermekei részére vásárolt ajándékok rejtőzködtek. Szerény, de kedves ajándékok.

Végre elérkezett a fenyő ünnepe... Kint puhán esett a hó, bent a meleg szobában Mami és a gyerekek nagy izgalommal díszítették az illatos fenyőt. Amikor kész volt, alája kerültek az ajándékcsomagok. Mami részére is volt csomag. Kibontotta, egy puha, meleg sál simult a kezébe. Két levél is volt a csomagban. Az egyik levélben régi munkatársai kívántak jó pihenést, és hogy a sálát használja egészséggel. A másik levél, a másik... az talán még nagyobb boldogságot szerzett. A munkahelyéről kapta, behinták: 500 Ft-os munkára. Szívére szorította a csomagot és a két levelet. Kovácsné ületését érezte, szemé elfutotta a boldogság könnye, mert úgy érezte, hogy ilyen boldog, gazdag talán még sohasem volt.

Postás Panni

Az időserű sportfeladatokról

Megyebizottságaink sportfelölői és a postás sportkörök elnökei gyűltek össze az időserű feladatok megbeszélésére, szakszervezetünk központi székében. Orbán Sándor, a szervezési és káderosztály munkatársának beszámolóját nagy érdeklődéssel hallgatták. A tájékoztató közléppontjában az ismert SZOT–MTS határozat állott, amely a sportkörök munkájával és feladataival, a munkahelyi spartakiádok megrendezésével foglalkozik.

Örömmel vették tudomásul a sportvezetők, hogy a postás dolgozók sportéletében nincs különösebb zökkenő. Ténnyel azonban így is bőségesen akadnak. Ezek között is elsődleges, hogy ne csak a szakosztályok működését, hanem minden postás dolgozó sportolását igyekezzenek biztosítani. Még nagyon sok fiatal lehetne és kellene bevonni a sportolásba, a rendszeres testedzésbe.

Figyelemre méltó adatokat ismertettek a kirándulások megrendezésével, lebonyolításával kapcsolatban a beszámoló. Országosan 123 kirándulást szerveztek, pontosan a tervezett 246-nak a felét. A jók között említette elsősorban Baranya és Győr–Sopron megyét, de Borsod, Hajdú–Bihar, Heves, Nógrád, Somogy és Szabolcs is dicsekedni kapott. Velük élesen ellentét Veszprém megye, ahol nem is szerveztek kirándulásokat, vagy Pest megye, ahol a tervezett 19-ből mindössze 3-at rendeztek meg. Az előadó hangoztatta, hogy 1967-ben másképpen történik a tervezés és szervezés. Lényeges változásnak ígérkezik, hogy a keretösszegeket a megyebizottságok önállóan átesortosíthatják.

Okos dolog, ha a kirándulásokat kis versenyekkel kapcsolják össze, erre a labdajátékok igen alkalmasak. Ne autóbusszal bonyolítsák le ezeket, hanem inkább vonat-tal. A vasútállomástól a meghatározott célíg ugyanis rendszerint néhány kilométer gyakorlat is meg kell tenni, ami mozgás szempontjából hasznos.

A vitaindító tájékoztatóból kiderült; a megyebizottságok még mindig nem segítik megfelelően a sportmunkát. A szakszervezeti bizottságok úgyszintén. A tapasztalatok azt bizonyítják, hogy volna nagyobb lehetőség is a sport-

Főzőkanálhoz???

Hová mégy, merre tartasz Győri Postás női NB II-es kézilabdacsapat? Illetve volt NB II-es csapat? Hiszen ez az együttes – amint az az egész évben tartó viták „eredményeként” is várható volt – az NB II. Nyugati csoportjában az utolsó helyen végzett. És ez, úgy látszik, már a végét...

Hosszú időn keresztül dúlt a győri postás sportberkekben a vita, hol nyúljan, még meggyei sajtónyilvánosság előtt is, hol burkoljan, de egy pillanatra sem szűnjen. A sportkör elnökségének tagjai sem mondták ki határozottan az A-t, de a B-t sem. Vagyis azt, hogy a három éve az NB II-ben szereplő női kézilabdacsapatot fenntartják-e, vagy hagyják kiesni és így felszabaduló összeget is az NB III-ért harcoló labdarúgóknak lehet fordítani.

Most hát eldőlt a nagy hamleti kérdés: Lenni vagy nem lenni? Nem lenni – ez lett a válasz. Megnyílt az út a labdarúgócsapat továbbfejlesztése előtt – a női sportolók kárára. Mert hiszen – ugyebár – annyi postás nő sportol, hogy az már egyenesen csuda... És aztán, minek is a nőknek a sportolás? Menjenek csak szépen haza a munká után és vegyék kezükbe az egyedül üdítőző főzőkanalat! Kérdésünk: Mit szólnak mindehhez a győri szakszervezeti alapszervek és a Győr Megyei Bizottság? Mert – akár hiszik, akár nem – 1966-ban a szakszervezeti mozgalomnak is ügye a sport, a dolgozók – közöttük a nők – egészségének ügye!

—dres

munka támogatására, ez azonban elmarad. Az igazgatói alaplól is kevés támogatást kap a sport egyes helyeken, pedig a sportlétesítmények fenntartása, a bérleti díj komoly összegeket emészt fel minden sportágban. A szakszervezeti bizottságok sport-hozzájárulása is több lehetne egyes helyeken.

— Szükséges, hogy a nagyobb városok postaszervei, a postás sportkörökkel közösen, igyekezzenek városuk postás dolgozóinak sportolási igényeit kielégíteni. Változatlanul komoly szervezeti feladat a testnevelésre mozgósítani. Van nek sajtós szakmai betegségek, ilyenek például az idegrendszeri megbetegedések. Ma már megdönthetetlen tudomány állítás: főként a telefonközpontok dolgozóit fenyegetik idegrendszeri megbetegedések, levezetésükre az egyik legalkalmasabb módszer: a rendszeres testedzés.

A nevelés is szerepelt a tanácskozáson. A postás sportkörökben ugyanis nincs tere a profizsellemelek, de azért egyes sportolók jogtalan követeléseit ismeretesek. Ezeket ne támogassák a sportkörök, hiszen a szocialista sporterkölcse is ellentétesek. Kísérjék figyelemmel a vezetőket, a sportolók munkahelyi magatartását. Érezzék, hogy törődnek gondjaikkal, problémáikkal. Ehhez a gondolatcsoporthoz tartozik a sportpropaganda, amely lehetne tartalmasabb is. Számoljanak be időnként a sportkörök vezetői a szakszervezeti taggyűléseken a sportkör munkájáról.

Nagy figyelemmel hallgatták a résztvevők a beszámoló befejező részét, amely az 1967 tavaszán induló és az Országos Sport Napok évében véget érő munkahelyi spartakiádok szervezésével foglalkozott. Ezek támogatására a szakszervezeti bizottságok már most irányozzanak elő megfelelő összegeket. Nem tért ki részletesen az előadó a munkahelyi spartakiádok egyes versenypontjaira, hiszen azt egy nyomtatott kis füzetben megtalálják az érdeklődők. Annnyit elmondott, hogy a versenyszermen nem sportol, 16. életévüket betöltött dolgozók vehetnek ebben részt. Egy sportoló legfeljebb két számban indulhat, kivéve az atlétikát, amelynek keretében két egyéni és egy csapatversenyen vehet részt.

Sok hozzászólás hangzott el. Eredményeiről és gondokról szóltak, amelyek még ma is gátjai a jó sportmunka kibontakozásának. A Debreceni Postás vezetői bejelentették, hogy 1967 Debrecen városa számára jubileumi esztendő jelent. A postás sportolók is különböző rendezvényekkel járulnak hozzá az ünnepsorozatához. A debreceniek rendezik meg – a többi között – a labdarúgó Postás Kupa küzdelmeit, amelyben Sopron, Pécs, Debrecen és Budapest csapatai vívnak minden évben. A hozzászólásokra visszatérünk.

VEDRES JOZSEF

KERESZTREJTVÉNY

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
12			13				14				
15	16		17			18		19			
20		21		22			23		24		
25			26		27		28		29		
30				31		32			33		
	34				35	36				37	
38	39		40				41				
42		43		44			45		46		
47			48		49			50		51	
52				53		54			55		56
57					58		59			60	
	61				62		63			64	
65	66		67			68		69			70
71		72		73			74		75		

VÍZSZINTES: 1. 45 évvel ezelőtt halt meg Jakobsz Viktor, kitűnő operettszerző. Egyik korai darabja. 12. Párpá. 13. Királyság volt keleten. 14. Költőnk (János). 15. EMT. 17. Nyitom. 19. Vonatkozó név. 20. ...ol. 21. Kétegyértékű alkohol. 22. Nyakék – fonetikus. 24. Mozi. 25. Fémek (+). 27. Szűken – németül. 29. Rossz emlékek két betű. 30. Keleti valóság. 32. Időhatározószó. 34. Dohány. 36. Részegítés. 38. Időszak. 40. A függ. 53. Főszerepét játszotta egykoron. 41. Nemcsak ott. 42. ZAT. 44. Nézz. 46. Mozi betűi keverve. 47. Vérérdények. 49. Elfogadja az ajánlatot. 51. VEO. 52. Péksütemény. 54. Teremt. 56. RN. 57. Honvédelezredes volt 1848-ban (János) később nemzetközi rendőrségi lett. 59. Részeg. 61. Iskolai eszköz (—). 63. Ékkő. 65. Régi megszólítás. 67. Afrikai folyó. 69. Szovjet politikus volt. 71. Ital. 73. Az írók például ennek a „mérnök”. 75. Tengeri hal-e?

FÜGGŐLEGES: 1. Két Jakoby-operett 2. „...virágai” Baudelaire-kötet. 3. TS. 4. Mutatózó – tárgyrallal. 5. Bevezet leányok. 6. Raktárak. 7. Dóne. 8. Kicsinyítőképző. 9. Harag – latinul. 10. Tetéz. 11. Fűszer. 16. Katonai beosztás. 18. Jakoby-mű. 21. Szerep Puccini Turandot-jából. 23. Kialakítja. 26. Szigetelt huzal. 28. Város Közép-Olaszország-

ban. 31. Galamb. 33. Vissza-vitte (!). 35. Darák. 37. Szeretni – franciául (+). 39. Ölté. 43. Arcszín. 45. Északi nép (névelő). 48. Szovjet hegedűművész. 50. Nézek. 53. Jakoby-mű. 55. Összenyomná. 59. Francia faszor. 60. Piszkos. 62. Előcsarnok (+). 64. ...lis. 66. Tetejére. 68. SEN. 70. Ut. 72. Azonos betűk. 74. Vietnami diktátor. (Dél).

Beküldendő: vízszintes 1.

40., függőleges 1., 18., 53.

Beküldési határidő: január 10.

A lapunk novemberi számában megjelent keresztrejtvény helyes megfejtése: vízszintes 1. A Jeruzsálem pusztulása. Függőleges 24., Békési József. 27., Ziska. 39., Petur. 47. Kecskemét. 64. Ottó.

Könyvjutalmat nyertek:

Szathmáry Lajos (Budapest),

Hankó Pálné (Gyula), Kovács

István (Tiszacsege), Polgár

Lajos (Dáka), Szánthó Ferenc

(Budapest).

POSTÁS DOLGOZÓ

a Postások Szakszervezetének

lapja

Szerkesztő: a szerkesztő bizottság

Felölös szerkesztő: Bérces György

Szerkesztőség: Budapest

XIV., Cházár András utca 13.

Telefon: 428-777

Kiadja a Népszava Lapkiadó Vá-

lalat, Budapest VII., Rákóczi út

54. Telefon: 224-819

Felölös kiadó: Gábor Márton

a Népszava Lapkiadó Vállalat

igazgatója

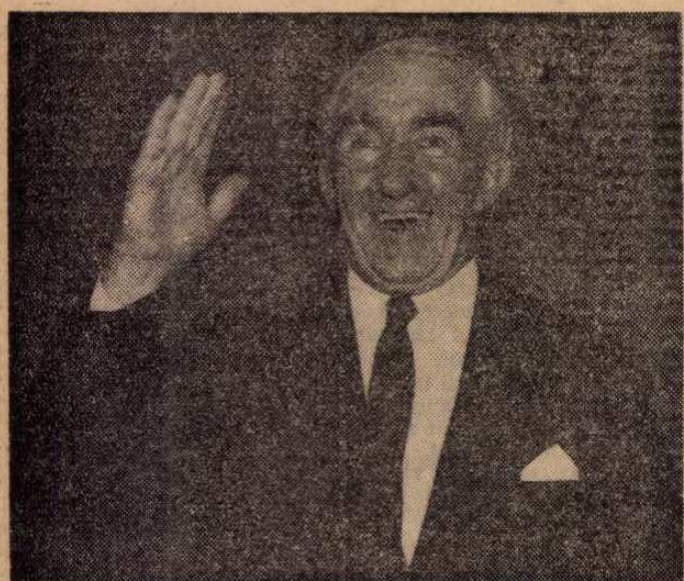
Terjesztő a Postások Szakszervezete

Székra Lapnyomda, Budapest

POSTÁS DOLGOZÓ

9

Vendégünk: John Baker

Ismét volt szerencsénk kedves vendéget fogadni a messzi Ausztráliából. Az ottani Postai és Távközlési Tisztviselők Szakszervezetének főtájtára világgjártó útja során néhány napot töltött hazánkban. — Tanácskozást folytatott szakszervezetünk vezetőivel. Meglátogatott néhány postai létesítményt, távközlőközpontot. A vendéget fogadta Horn Dezső, a közlekedés- és postaiügyi miniszter első helyettese és a SZOT Nemzetközi Kapcsolatok osztálya is.

Elutazása előtt felkértük John Bakert, nyilatkozzék olvasóink számára.

— Világgjártó utam során azért jöttem önéhez, hogy kicseréljük tapasztalatainkat, de mindenekelőtt alkotó kapcsolatot teremtsék az ausztrál és magyar postások szakszervezete között. Az a véleményem, hogy a nemzetközi postás összefogás is nagymértékben hozzájárul az előrehaladáshoz és a világbéke megteremtéséhez. Voltam Indiában, Svédországban, Írországban, Angliában, Dániában, a Német Szövetségi Köztársaságban, a Szovjetunióban, Csehszlovákiában, Franciaországban, Ausztriában, de még meglátogatom — többek között — a jugoszláv, az olasz, a mexikói és a kubai postás szaktársakat is.

— Nagyon érdekes és realitás képet tudok ma már alkotni a szocializmusnak és a kapitalizmusnak a világban elfoglalt helyzetéről. Minden udvariasság nélkül be kell valanom, hogy a mérleg a szocializmus javára billen. Nagyszerű eredményeket tudnak felmutatni, amelyek mindegyikét a dolgozó népet, annak érdekeit szolgálják. Igen,

zók nem tudnak áldozni a kultúráért.

— Az ausztrál postások — mint mondtam — jelentős helyet foglalnak el az osztályharcban. Van is haladás, fejlődés az életkörülmények területén. Nem, egyáltalán nem elégedettek, mert a munkát nem értékének megfelelően dotálja a posta. A levélírányítók például az elektronika, kibernetika térhódítása következtében elbocsátás fenyegeti. A dolgozók bennünket, szakszervezeti vezetőket bíráltak azért, hogy elszigetelődünk a világtól. Igazuk volt! Ezért utazom én is — és néhány hónappal ezelőtt F. J. Waters, szakszervezetünk elnöke is — a világban, hogy ezt az elszigetelődést feloldjuk. Most készülünk javaslatot tenni, hogy Tokióban hívjanak össze nemzetközi szakszervezeti konferenciát, amely első sorban a két nemzetközi szakszervezeti világszövetség, az SZSZNSZ és az SZVSZ közlekedését szolgálja.

Tudunk arról, hogy a vietnami nép elleni amerikai agresszió oldalán harcoló ausztrál katonák közül eddig több százán haltak meg. Mi a véleménye önnek a vietnami háborúról?

— Mi azt valljuk, amit Hon. O. A. Calvel, az Ausztrál Munkáspárt vezetője: „A vietnami háború piszkos háború! S azokat az ausztrál katonákat, akik ott harcolnak, vissza kell hozni...” Ezt ma már nemcsak a gyermeküket sirató anyák, de a szakszervezetek, pártok, egyházak, diákszervezetek vezetői is vallják. Egyöntetűen követelik: Vessenek véget a vietnami háborúnak és zárják le békésen a vitás ügyeket. Mivel ebben a kérdésben Új-Zéland is érdekelt, a mi példánkat követve, reméljük, megtesznek minden erőfeszítést, hogy a gyilkos háborúnak véget vessenek.

A magyar postás dolgozók-nak üzenem: építsék és erősítsék tovább a szocializmust. Láttam iskolákat, egyetemeket, ahol a dolgozók fiai államköltészen tanulnak. Láttam kórházakat, szanatóriumokat, ahol ingyen gyógyítják a beteg embereket. Láttam üdülőket, bölcsődéket, óvodákat, tanulmányoztam az orvosi ellátást. Mindezekkel Ausztráliában nem szolgálhatunk a dolgozó népnek, de e célokért harcolunk az önként oly távoli eső földrésünkön. E távolság most már nem gátja testvéri barátságunknak. Üdvözlöm a magyar postásokat és további sok sikert kívánok.

B. Gy.

MINDEN A DARUTÓL FÜGG?!

Ismerősként üdvözöltek, amint beléptem az épülő 100-as postahivatal építkezését övező kerítésen. Ismerősként, de nem jóbarátként. Való igaz, hogy az elmúlt hónapokban többször tibláloltam itt, és megírtam azt is, hogy az egyes épületrészek készültési foka előreláthatólag elmarad a tervezettől. Sajnos, igazam lett.

Vegyük sorba az épületeket. A hivatali szárnyat összeszerelték, elkészült a válaszfalazása, megtörtént a hő- és tetőszigetelése, az épület téliestés előtt áll, vagyis olyan feltételeket teremtenek, hogy a leghidegebb napokban is folyhasson a munka. A Fém-munkás Vállalat éppen ottjártamkor kezdte szállítani a nyílászárókat, s így vagy beüvegezik az ablakokat, vagy fóliával, illetve náddal fedik, bent pedig folyhat a villanyvezetési és egyéb munka. Az építkezés színhelyén van már a gőzgép is, amellyel az épületben a meleget biztosítják, s a homlokzati lapok elhelyezését is megkezdtek. Összegezve: az építkezésnek nevet adó 100-as hivatali épületrész előreláthatólag tavaszra, a tervezettnél előbb elkészül.

Kezdti stádiumban áll a technikai rész, most folyik a pincefödém paneleinek behelyezése, és utána mindjárt megkezdik az első falemeleket is a helyükre tenni. E munkát az időjárás nem zavarja, így talán év végére áll ez az épületrész is, válaszfalak nélkül.

A kivitelezőknek legtöbb gondjuk a toronyépülettel van, vagyis azzal, amelyik munkásszállásként, kollégiumként szolgál majd. Közismert, hogy a tervek szerint mind a tizenegy emeletnek állnia kéne, ehelyett eddig hat szintig nyújtózott csak fel, év vége pedig még egy emelettel növekszik. Miért? Hát a daruk okozzák az elmaradást...

Amelyik darura tervezték az építkezést, nem érkezett meg, amelyikkel elkezdtek, csak egy ideig lehetett haladni. Jelenleg két lengyel gyártmányú daru emeli karját az épület fölé, de csak az egyik szorgoskodik, a másik áll. A daruk alkalmasak az itteni munkára, mert emelési magasságuk 54 méter, és vízszintes gémkinyúlással a legnehezebb elemeket is felemelik — ha működnek. Az első daru augusztusi érkezésétől két hó-

napig várt bénán, ugyanis itt re, hogy a toronyhoz szükséges összes előregyártott elem már ebben az évben készen lesz, jó részük már a helyszínen van, tele van velük az udvar. Ezeket azonban csak daruval lehet beemelni. Tehát, amint a címben mondtuk, minden a daruktól függ. (Mí hozzáteszük, hogy jelen esetben a darukat javító és működtető szakemberektől.)

Utoljára nézek végig az idén az építkezésen. Amikor először voltam itt, az év elején, a talajt kaparták. Most az elmaradás ellenére is, egy impozáns épületkomplexum határozott és már felismerhető formája bontakozik ki.

Szeretném egy év múlva a 100-asról szóló cikkemet azzal zárni, hogy itt adtam fel az újév üdvözlő lapjaimat, és a szálló éttermében ittam meg a riport utáni feketét.

V. E.

MUNKAVÉDELMI ÓRJÁRAT

Csomagkézbesítés — munkafeltételek nélkül

Ezúttal Pestimre 1. sz. postahivatalba látogattunk. Az első benyomásunk: a tisztaság és a rend az uralkodó. Igaz ugyan, hogy e hivatalt nemrégiben, 1963-ban adták át a forgalomnak, s ebből következik, hogy ez idő alatt különösebb problémák nem adódhatnak. Csopely Ferencné hivatalvezetővel, Endrédy Ferencné párttitkárral és Katona Lászlóné szb-titkárral jártuk végig a hivatalt.

Szemlélődésünk közben elmondották, hogy 1966. február 1. óta már csomagot is kézbesítenek. Az udvarban rengeteg csomag, négy gépkocsival végzik kézbesítésüket. Alapjában ez a munkaszervezet Pestimrén helyeslik, de hozzátesszük: csak akkor, ha az illetékesek megfelelő munkafeltételeket is biztosítanak e feladat elvégzéséhez. A hivatal ugyanis nem készült fel erre, s azokat a szétosztófülkéket, amelyeket most használnak, eredetileg kerékpárok tárolására készítették, ajtók nélkül. E helyiségek kicsik, csomagok szétosztására alkalmatlanok, mert kevés csomag fér el bennük. Emiatt azután nincs más megoldás, minthogy az udvaron szortírozzák a kézbesítők a csomagokat. A víztöcsákban heverő csomagok bizony nem a szakszerű postai munkára vallanak. Nem jó ez sem a postának, sem a feleknek. Vajon a helyi vezetők — a hivatalvezető, az szb-titkár — megtették-e mindent az áldatlan állapotok megszüntetéséért? A csomagraktáros — véleményünk szerint — jogosan méltatlankodik, hogy a visszamaradt csomagokat éjszakára nem tudja elhelyezni a kicsiny raktárban, így azokat kénytelen egy nem zárható helyiségben tárolni.

A női öltöző — amit egyben ebédlőnek is használnak, tisztaság szempontjából kifogástalan, de az ott dolgozók kívánsága: szereljenek fel egy falikutat. Ez egyébként egészségügyi előírás is. (1)

Igen csúnya képet mutatott a kitört ablakok papírlappal való leragasztása. Több ablakról hiányoztak a rögzítőcsavarok, amelyek az ablakrámkákat rögzítik. Mint mondták, ezek már a műszaki átadásnál is hiányoztak. A bukóablakok rögzítópántjai letördeltek, így ablaknyitáskor még baleset is könnyen történhet. A letördözött csapóreteszek miatt még szellőztetni sem tudnak rendesen. Kiss László

BUÉK a POSTÁS humorzsa

ÚJ ÉVBEN — ÚJ SZOLGÁLTATÁS

AZ ÚJ ESZTENDŐ KÜSZÖBÉN

A GYENGÉD POSTÁS ÚJEV HAJNALÁN

A golyák elköltöztek — majd a posta

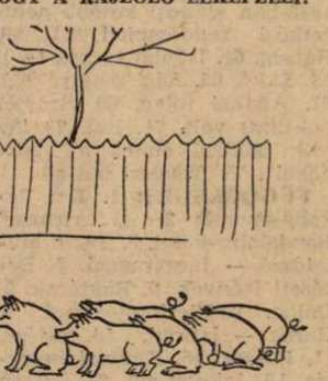
— Na, miye van a fának és a postásnak? — Levele!!!

— Na vegye be Kovács úr ezt a kis szódabikarbónát, ezután hazakísérem és átadom az újévi üdvözlőket.

— VÁRJATOK EGY KICSIT, AMIG OT BEADOM...

— SZÓVAL TÖVÁBBRA IS AZT ÁLLÍTOD, hogy kézbesítéskor az újévi üdvözlőket örömben kaptad a rúsz-foltot?!

— SZÓVAL TÖVÁBBRA IS AZT ÁLLÍTOD, hogy kézbesítéskor az újévi üdvözlőket örömben kaptad a rúsz-foltot?!

AZ ABSZOLÚT KÉZBESÍTŐ

— Boldog újévet kívánok!

STILUSOS KARÁCSONYI AJÁNDÉK

Karikatúrák: Pogány Sándor

EGYSZER EGY ÉVBEN NEKI IS SZABAD!

— De szépen játszik postás bácsi!

— Hátha még itt lenne a kot-tám...

AZ ÜGYFELEK ÖRÖME

— Hurrá! Megkaptuk a táviratot és az üdvözlőket.

A KÁBELES SZILVESZTER HAJNALÁRA KÉSZÜL

— KÜSZÖNÜM, ENNYI ELEG, MOST KEREK 10 LITER MUSTART.